

ယေရှု
ဘုရားသခင်တည်းဟူသောအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏အကြောင်းသိရအောင်
ဘုရားသခင်၏အကြောင်းသိရအောင်
သမ္မာကျမ်းသည် သုံးပါးတစ်ဆူဘုရားအကြောင်းသိရအောင်ပါသလား။

ယေရှုသည် တမူထူးခြားသည်

ဓမ္မသစ်ကျမ်းသည် သခင်ယေရှုအား ထူးခြားပြောင်မြောက်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါး အနေနှင့်တင်ပြထားသည်မှာ သံသယရှိဖွယ်မဟုတ်ပေ။ သူလုပ်ဆောင်သည့် နိမိတ်လက္ခဏာများအားဖြင့် သူ့ဦးရှိနေသည့် ထူးခြားပြောင်မြောက်သော အစွမ်းတန်ခိုး၏ သက်သေအထောက်အထားကို ဖော်ပြသည်။ လူသားများ၏အသက်တာ၊ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ဘုရားအား စစ်မှန်သော ကိုးကွယ်မှုတို့အား ထိုးဖောက်နိုင်စွမ်းရှိသော လေ့လာသုံးသပ်မှုများ ပြုလုပ်သည်။ မိမိသည် အနာဂတ်ကြုံတွေ့ရမည့် အသက်တာအတွက် တစ်ခုတည်းသော ဖြစ်မြစ်ဖြစ်ကြောင်း မိမိထုတ်ဖော် ပြောဆိုသကဲ့သို့ အခြားမည်သူမျှ ထုတ်ဖော်မပြောဆိုခဲ့ကြပေ။ ဘုရားသခင် ၏လက်ျာဘက်၌ အစွမ်းတန်ခိုး၊ အခွင့်အာဏာအလုံးစုံ၌ တည်ရှိနေ သည်ဟူ၍ မိမိတက်ကြွသွားပြီးသည့်နောက်ပိုင်းတွင် တမန်တော်များက ထုတ်ဖော်ပြောဆိုပေသည်။ မိမိဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား မိမိ၏ကိုယ်ပိုင် ခန့်မှန်း ခြေအားဖြင့်ပြုလုပ်သည့် အဓိကထူးခြားမှုအား အောက်ပါအတိုင်း အချုပ် ဖော်ပြနိုင်ပေသည်။

“ထာဝရအသက်ဟူမူကား မှန်သောဘုရားသခင် တဆူတည်း ဖြစ်တော်မူသော ကိုယ်တော်ကိုငှင်း၊ စေလွှတ်တော်မူသော ယေရှုခရစ်ကိုငှင်း၊ သိကျွမ်းခြင်းတည်း” (ယောဟန်၊ ၁၇:၃)။

ကျွန်ုပ်တို့သည် အနာဂတ်တွင် ကြုံတွေ့ရမည့် အသက်တာအတွက် မျှော်လင့်ခြင်းထားရှိမည်ဆိုလျှင် သခင်ယေရှုခရစ်တော်တည်းဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အဓိကကျမှုနှင့် သမ္မာတရားအကြောင်းကို သိဖို့ ရန်လိုအပ်သည်။

လူတကာ၏အမြင်

သခင်ယေရှုနှင့်ပတ်သက်သည့် အတွေးအခေါ်ထားရှိသည့် လူအများစုသည် ဘုရားသခင်၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုအနေနှင့် သတ်မှတ်ဆင်ခြင်ကြသည်။ အစအဦးကပင် ကောင်းကင်ဘုံ၌တည်ရှိနေ၍ ဘုရားသခင်တည်းဟူသော ခမည်းတော်နှင့်အတူ တန်ခိုးနှင့် အခွင့်အာဏာတည်ရှိနေပြီး ကမ္ဘာလောကထဲသို့ ဆင်းကြွလာကာ မာရိတည်းဟူသော အပျိုကညာဝမ်းမှ လူသားကလေးငယ်အဖြစ် မွေးဖွားလာသော ဘုရားသခင်တည်းဟူသော သားတော်ဟူ၍ ခံယူကြသည်။ ထို့နောက် လူသားထုတစ်ရပ်လုံးအတွက် ဘုရားသခင်၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာအား ဖော်ပြသည့် အနေနှင့် လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်တွင် အသေသတ်ခြင်းခံပြီး မိမိ၏ချီးမြှောက်ထားသော အဆင့်နေရာတည်ရှိ သော ကောင်းကင်ဘုံသို့ ပြန်လည်ကြွသွားခဲ့သည်။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်လည်း သုံးပါးတစ်ဆူ (Triune God) ဖြစ်ပြီး သုံးပါးတစ်ဆူယုံကြည်ခြင်း သွန်သင်မှုတွင် ဖော်ပြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်(၃)ဦးဖြစ်သော ဘုရားသခင်တည်းဟူသော၊ ခမည်းတော်၊ ဘုရားသခင်တည်းဟူသော သားတော်နှင့် ဘုရားသခင် တည်းဟူသော သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်တို့၏ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးသည် တတ်ကျွမ်းသည့် ဓမ္မပညာရှင်များအနေနှင့် အလွန်သိမ်မွေ့ နားလည်သဘောပေါက်ပြီး ထိုယုံကြည်ချက်အားဖြင့် ဧဝံဇဝါ လက်ခံသဘောပေါက်သူများထက် ပိုမိုပြီး အခြေခံကျသည့်နည်းလမ်းများ အားဖြင့် အကာအကွယ်ပေးသည်။

ဘာသာရေးအား အစစ်အမှန်ရှိသေးလေးစားသူများအနေနှင့် သခင်ယေရှုသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်ကြောင်း အမြင်ကိုစိတ်လှုပ်ရှား လွယ်သောနည်းလမ်းဖြင့် မစဉ်းစားဘဲ ခံယူကြသည်။ ဤပုံသေနည်းကို လက်မခံနိုင်သူများအား “ခရစ်ယာန်မဆန်သောသူ” မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟူ၍ ခေါ်ဆိုခြင်းခံရသည်။ ဤစာအုပ်အားဖြင့် ကျွန်ုပ် အလွန်ပင် အရေးကြီး သည့် အကြောင်းအရာအား စေ့ငုံသေချာစွာ လေ့လာပါရန် တိုက်တွန်း အပ်ပါသည်။ စာရေးဆရာနှင့် ဤထင်မြင်ယူဆချက်အား စွဲကိုင်ထား ရှိသည့် အခြားသူများအားလုံးတို့က သခင်ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်ခြင်းကို အမှန်တကယ် အလေးအနက်ထားပြီး ယုံကြည် ပါကြောင်း ပြောကြားလိုပါသည်။ ထိုသူများသည် “ပေါင်းစည်းခြင်းခံ ယူချက်”တည်း ဟူသော သခင်ယေရှုသည် သာလွန်ထူးကဲသော လူသားတစ်ဦးသာလျှင်ဖြစ်သည်ဟူသော ခံယူချက်ကို စွဲကိုင်ထားသူများ မဟုတ်ပေ။ “မွေးစားခြင်းခံယူချက်”တည်းဟူသော ဘုရားသခင်သည် သခင်ယေရှုအား မိမိ၏ဝိညာဉ်ရေးရာ သားအဖြစ် မွေးစားထားရှိခဲ့ကြောင်း ခံယူချက်ကို စွဲကိုင်သူလည်း မဟုတ်ပေ။ သမ္မာကျမ်းထဲ၌ ဖော်ပြသည့် အတိုင်း သခင်ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏ “တစ်ပါးတည်းသောသား တော်”ဟူသောအချက်ကိုသာ ယုံကြည်လက်ခံကြသူများ ဖြစ်ပါသည်။

သမ္မာကျမ်းထဲတွင်မပါရှိပါ

သုံးပါးတစ်ဆူခံယူချက် သွန်သင်မှုများတွင်ပါရှိသည့် အတွေး အခေါ်များအား သမ္မာကျမ်းထဲတွင် မတွေ့ရခြင်းမှာ ထူးခြားသည့် အချက် ဖြစ်သည်။ ဤအချက်သည် ရှာဖွေတွေ့ရှိချက်အသစ်လည်းမဟုတ်ပေ။ ရှေးမဆွက (၄-ရာစု)ခန့်ကပင် သိထားသည့် အရာဖြစ်သည်။ ယခုခေတ်ဓမ္မပညာရှင်များက ပိုမိုပြီး တိကျရှင်းလင်းစွာ ဖော်ပြခဲ့သည်။

ဥပမာအားဖြင့် ၁၈၄၅ ခုနှစ်တွင် ရောမအသင်းတော်၌ ပါဝင်ခဲ့သော အင်္ဂလိကန်ဓမ္မပညာရှင်က (J.H Newman) အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြ ခဲ့သည်။

“ခမည်းတော်၊ သားတော်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပတ်သက်သည့် ယုံကြည်ချက်အား သမ္မာကျမ်းမှ သိခဲ့ခြင်းမဟုတ်ပါ။ (၄ ရာစုခေတ်က Arians များအကြောင်း ရေးသားသည့် စာမျက်နှာ ၅၀ တွင် တွေ့ရှိရပါသည်။

လန်ဒန်တွင်ရှိသော St.Pauls မှ ဂိုဏ်းချုပ် Dr.W.R. Matthews က ပိုမိုပြီး လေးနက်စွာဖော်ပြခဲ့သည်။

“သုံးပါးတစ်ဆူဘုရား၏ ယုံကြည်ချက်သည် မူလသတင်းစကား တွင် မပါရှိခဲ့ပေ။ ရှင်ပေါလုသည်လည်း အသင်းတော်၏ စိတ်သဘော တူညီလျက် ခံယူထားသည့် ဓမ္မပညာဆိုင်ရာ အတွေးအခေါ် ပုံသေ နည်းအား သိရှိသဘောပေါက်နားလည်နိုင်ခြင်းရှိခဲ့မည်မဟုတ်ပေ။ (ခရစ်ယာန်တို့၏ ဘုရားသခင်အပေါ် အတွေးအခေါ်နှင့် အတွေ့အကြုံ စာအုပ်စာမျက်နှာ ၁၈၀)

ခရစ်တော်အား လေးစားကိုးကွယ်သူ အများအပြားက ပေါလု သည် သုံးပါးတစ်ဆူ ယုံကြည်ချက်အား မသိရှိခဲ့ခြင်း ဖော်ပြချက်နှင့် ပတ်သက်ပြီး စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ပေါ်နိုင်သည်။

မည်ကဲ့သို့ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သနည်း

ဤမေးခွန်းကို ဖြေနိုင်ရန်အတွက် မည်သည့်အချိန်အခါက ဤမေးခွန်း ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်ကို သိဖို့လိုအပ်သည်။ အဖြေမှာ သခင် ယေရှုနှင့် တမန်တော်များ၏ ခေတ်ကာလအပြီး အနှစ် ၃၀၀ မှ ၄၀၀ အတွင်းကမှ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ “ကနဦး အသင်းတော်ဖခင်များ တည်းဟူ သော အေဒီ ၁၀၀-၃၀၀ အတွင်း ရေးသားပြုစုခဲ့သည့် ဓမ္မပညာရှင်များ

သည် ၎င်းအချက်နှင့်ပတ်သက်ပြီး ဘာမျှမသိခဲ့ဘဲ တစ်ခါတစ်ရံ ၎င်းနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပင်ပြောကြားခဲ့ကြသည်။ ၎င်းတို့ အများစုအတွက် သခင်ယေရှုသည် ဘုရားသခင်နှင့်တူညီ၊ ထပ်တူကာ ထာဝရတည်ရှိ သည်ဟူသော မေးခွန်း မပေါ်ပေါက်ပေ။ ခရစ်တော်သည် အဖခမည်း တော်၏ အောက်တစ်ဆင့်ဖြစ်ပြီး ဖန်ဆင်းထားရှိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ သတ်မှတ်ကြသည်။ ယခုတည်ရှိနေသည့် သုံးပါးတစ်ဆူဘုရားသခင်နှင့် ပတ်သက်သည့် သွန်သင်မှုများအား အထွေထွေ အသင်းတော်ကောင်စီ အချို့က ဆုံးဖြတ်သတ်မှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည့်အနက် အောက်ပါတို့သည် အဓိကအကျဆုံးဖြစ်သည်။

အေဒီ ၃၂၅- နိုင်စီယာ(Nicea) တွင် ကျင်းပသော ပထမအကြိမ် အထွေထွေ ကောင်စီမှ သားတော်တွင် အစဦးက တည်းက ခမည်းတော်နှင့်ထပ်တူညီသော သဘောရှိ ကြောင်း ကြေညာခဲ့သည်။

အေဒီ ၃၈၁- ကွန်စတန်တင်နိုပို (Constantinople) တွင် ကျင်းပ သော ဒုတိယအကြိမ် အထွေထွေကောင်စီ၌ ခမည်း တော်၊ သားတော်တို့နှင့် တစ်တန်းတည်း သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ်တော်အား ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ရန် ကြေညာ ခဲ့သည်။

အေဒီ ၄၃၁- ဧဖက်တွင် ကျင်းပသော တတိယအကြိမ် အထွေထွေ ကောင်စီ ၌ သခင်ယေရှု၌ လူသားနှင့်ဘုရားသခင်၏ သဘာဝတည်းဟူသော သဘာဝနှစ်မျိုးရှိကြောင်း မယ်တော်မာရီသည် “ခရစ်တော်၏မိခင်” ဟု ခံယူသူ တို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုကာ “ဘုရားသခင်၏ မိခင်”ဟူ၍ ကြေညာချက်ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။

အေဒီ ၄၅၁- ချာစီဒွန် (Chalcedon) တွင် ကျင်းပသော ပဉ္စမအကြိမ် အထွေထွေကောင်စီတွင် ခရစ်တော်၌ရှိသော သဘာဝ နှစ်ခုသည် ပေါင်းစည်းခြင်းအားဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးနှင့် စိတ်ဆန္ဒတစ်ခုတည်းသာ ဖြစ်ပေါ်လာကြောင်း ကြေညာခဲ့သည်။

သုံးပါးတစ်ဆူ ယုံကြည်ချက်နှင့်ပတ်သက်၍ အချိန်ကာလ အတိုင်းအတာတစ်ခု တဖြည်းဖြည်းတိုးတက်လာသည့် ပုံသေနည်း ပုံဆောင်ချက်အား အသင်းတော်၏ အဓိက အယူဝါဒများကို နှိုင်းယှဉ်ခြင်း အားဖြင့် ရှင်းလင်းစွာ မြင်တွေ့နိုင်သည်။ ရှေးအယူဝါဒတစ်ခုဖြစ်သော တမန်တော်တို့၏ အယူဝါဒအား အချိန်ကာလ အတိုင်းအတာကို မသိရှိနိုင် သော်လည်း ခရစ်တော်နှင့်ဘုရားသခင်တို့၏ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံမှုအား အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြပေသည်။

“ကြီးမြတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်.. ယေရှုခရစ်တော်တည်း ဟူသော တစ်ပါးတည်းသော သားတော် အပျိုကညာ မာရီ၏ဝမ်း၌ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် အားဖြင့် ပဋိသန္ဓေစွဲယူလျက်” ခရစ်တော်ရှင် ပြန်ထမြောက်ပြီးသည့်အခါ ကောင်းကင်ဘုံသို့ဆောင်ယူ ခြင်းကို ခံတော်မူ၍ ဘုရားသခင်၏လက်ျာတော်ဘက်၌ ထိုင်နေကာ ပြန်လည်ကြွလာ တော်မူ ပြီး သေလွန်သူတို့နှင့် ရှင်ပြန်ထမြောက်မည့်သူများအား တရားစီရင် မည်ဖြစ်သည်။

ဤအချက်သည် သမ္မာကျမ်း၏ထွက်ဆိုချက်နှင့် လုံးဝကိုက်ညီ မှုရှိသည်။ နောက်ပိုင်း၌ ထွက်ပေါ်လာသည့် အယူဝါဒများတွင် မတူညီသော အမြင်ရှုထောင့်မှ ထပ်မံပြီး ဖြည့်စွက်မှု အမြောက်အမြားကို တွေ့ရသည်။

အေဒီ-၃၂၅ တွင် နိုင်စင် (Nicene) အယူဝါဒက “ယေရှုခရစ် တော်သည် ဘုရားသခင်၏တစ်ပါးတည်းသော သားတော်ဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာ မတည်မရှိမီကပင် တည်ရှိပါသည်။ ဘုရားသခင်နှင့်အတူ တည်ရှိသော ဘုရားသခင် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် အတူ ခမည်းတော်နှင့်သား တော်သည် ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ရန်နှင့် ချီးမြှောက်ရန် ဖြစ်သည်။

ရက်စွဲအတိအကျ မသိရှိသော်လည်း အေဒီ ၅၀၀ နောက်ပိုင်းတွင် ပေါ်ပေါက်လာသည့် အာသာနေရှင်း (Athanasian) အယူဝါဒသည် ပိုမိုရှုပ်ပင် လေးနက်သည်။

“ကျွန်ုပ်တို့သည် သုံးပါးတစ်ဆူဘုရားသခင်အား တစ်ညီ တစ်ညွတ်တည်း ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ကြသည်။ ခမည်းတော်၊ သားတော်နှင့် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်တည်း ဟူသော သုံးပါးတစ်ဆူသာလျှင် ရှိပြီး။ ဘုန်းတော်နှင့်ကြီးမြတ်ခြင်း၌ တူညီမှုရှိသည်။ ခမည်းတော်၊ သားတော်နှင့် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်တို့သည် ထာဝရ(၃)ခု မဟုတ်၊ ထာဝရတစ်ခု တည်းသာလျှင်ဖြစ်သည်။ ထိုအယူဝါဒအား သတိပေးသည့်ကြေညာ ချက်အားဖြင့် အဆုံးသတ်သည်။ “ကယ်တင်ခြင်းရရှိလို သောသူသည် သုံးပါးတစ်ဆူဘုရားသခင်အား ဤကဲ့သို့ပင် ခံယူရမည်ဖြစ်သည်။”

ဘုရားသခင်နှင့်ပတ်သက်သည့် သွန်သင်မှုသည် အသစ်များအား မူလယုံကြည်ချက်များကို ခံယူသူများထံမှ ဆန့်ကျင်မှု ပေါ်ပေါက်လာ ခဲ့သည်။ တစ်ရာစုခန့်ပင် အသင်းတော်ခေါင်းဆောင်များအကြားခါးသီး သော အငြင်းပွားမှုရလဒ်ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ (၄)ရာစုနှင့် (၅)ရာစုများ တွင် အသင်းတော်ကောင်စီမှ ထုတ်ပြန်သည့် ကြေညာချက်များမှာ ထိုကဲ့သို့ ပုန်ကန်သူများအား နှိပ်ကွပ်ရန် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် တရားဝင်သုံးပါး တစ်ဆူဘုရား မူဝါဒအား အကျယ်ချဲ့ကြေညာခဲ့ပြီး မဖြစ်မနေလက်ခံရ မည်ဟူ၍ ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။

သမ္မာကျမ်းက မည်ကဲ့သို့ဖော်ပြသနည်း

သခင်ယေရှုခရစ်တော် မကြွလာမီ နှစ်ပေါင်းရာစုများစွာပင် ဓမ္မ ဟောင်းကျမ်း၏ အရေးအသားများကို လူသရေလ (ဂျူးလူမျိုးများ)များက အဲဂုတ္တုနိုင်ငံမှ ၎င်းတို့အား ကယ်နှုတ်ခဲ့သော ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ်တော် များအနေနှင့် ရိုးသေလေးစားခဲ့ကြသည်။ ဘုရားသခင်၏ သဘာဝ ပတ်သက်ပြီး ၎င်းတို့သည် မည်သည့်ပုံရိပ်ကို ရခဲ့ကြသနည်း။

အောက်ပါထွက်ဆိုချက်အရ အဖြေသည် ရှင်းလင်းပါသည်

“ဘုရားသခင်တည်ရှိမှုအား ခံယူလက်ခံပြီးသည့်အခါတွင် ယုဒဘာသာသည် ဘုရားသခင်နှင့်ပတ်သက်ပြီး အခြေခံ အတွေးအခေါ် တစ်ခုကိုသာလျှင် သတ်မှတ်၍ အခိုင်အမာ ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည့် တစ်ဆူတည်း သော ဘုရားသခင်ပင် ဖြစ်သည်။ “**အိုလုသရေလလူမျိုး၊ နားထောင် လော့၊ ငါတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် တစ်ဆူတည်း သော ထာဝရဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏**”(တရား၊ ၁၆:၄)။ ရှေးဟောင်း ကမ္ဘာလောက၏ များစွာသော ဘုရားများ အဆူဆူကို ကိုးကွယ်ခြင်းအားဖြင့် ငြင်းဆန်းခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဘုရားနှစ်ဆူ ဖန်ဆင်းခြင်း၊ ဇစ်မြစ်နှစ်ခုရှိခြင်း ဖြစ်သော အကောင်းနှင့်အဆိုး အတွေးအခေါ်အား ငြင်းဆန်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ခရစ်ယာန်ဘာသာ၏ ခိုင်မြဲသောခံယူချက်ဖြစ်သည့် သုံးပါးတစ်ဆူ ဘုရားကို လည်း ပြတ်သားစွာ ငြင်းပယ်လိုက်ခြင်း ပင်ဖြစ် သည်။ ယုဒကိုးကွယ်မှု၌ အသက်နှင့် သေခြင်းတရား ဖန်ဆင်းခြင်း ဇစ်မြစ်ဖြစ်သော ကာယပိုင်ဆိုင်ရာ၊ ဝိညာဉ်ရေးရာပိုင်းဆိုင်ရာ ၊ ခွန်အား အလုံးစုံ သဘာဝနှင့်ရာဇဝင်သမိုင်း နောက်ကွယ်တွင် တည်ရှိ နေသည်။ ဘုရားတစ် ဆူသာရှိခြင်း အခြေခံ ခံယူချက်အား ပြောင်းလဲအပေးအယူ ပြုလုပ်၍ မရပေ။ (ဂျူးအသိ တရားနှင့် ပတ်သက်သည့်လမ်းညွှန် ချက်စာအုပ် စာမျက်နှာ ၉၆-၉၇)

ယနေ့ထက်တိုင်ပင် ခရစ်ယာန်ဘာသာအား လေ့လာလိုသူ မည်သည့်ဂျူးလူမျိုး အတွက်ပင်မဆို လူအများယုံကြည်ကြသော သုံးပါးတစ်ဆူ မူဝါဒသည် ကြီးမားသော အဟန့်အတားဖြစ်စေသည်။

ယခုခေတ်ကာလကဲ့သို့သော မရေရာသောအတွေးအခေါ်များ တည်ရှိနေချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ လက်ဝယ်၌ရှိနေသော ဓမ္မဟောင်းကျမ်းသည် သခင်ယေရှုလက်ထက်က ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟူ၍ပင် သတ်မှတ်စုစည်းထားသောကျမ်းများသာလျှင် ပါဝင်ကြောင်း သတိပြုရ ပေသည်။ ပညတ်တရား၊ ဆာလံသီချင်းများနှင့် ပရောဖက်များဟူ၍ပင် သခင်ယေရှုဖော်ပြခဲ့ပြီး၊ မိမိအကြောင်း ကြိုတင်ဟောကြားသောပရော ဖက်ပြုချက်များပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဆာလံ၊ ၂ တွင် ကျွန်ုပ်တို့တွေ့ ရှိရသည်မှာ-

“ထာဝရဘုရားက သင်သည် ငါ့သားဖြစ်၏။ ယနေ့ပင် သင့်ကို ငါဖြစ်ဘွားစေပြီ။ ငါ့ကို တောင်းလော့။ လူအမျိုးမျိုးတို့ကို သင်၏ အမွေ ဥစ္စာဘို့ ငါပေးမည်။ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ပိုင်ထိုက်သော အခွင့်ကိုလည်း ငါပေးမည်” (ဆာလံ၊ ၂:၇-၈)။

ပြတ်သားသည့် သုံးသပ်ချက်များပေါ်ပေါက်လာသည်။ ဘုရားသခင်သည် မိမိကိုယ်စား အုပ်ချုပ်မည့်သူကို ဘိသိက်တော်မူခဲ့သည်။ ကမ္ဘာနိုင်ငံအားလုံးအပေါ်တွင် အုပ်ချုပ်မည့် “ဘုရင်”ပင်ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်မှ မွေးဖွားသည့် ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်၍ ဘုရားသခင် သည် အုပ်စိုးနေသူ မဟုတ်ပေ။ အုပ်စိုးသူသည် ဘုရားသခင် ၏သားတော် ဖြစ်ပြီး ဘုရားသခင်မှ စတင်မွေးဖွား ခဲ့သောနေ့မှ စတင်တည်ရှိခဲ့သည်။ သားများအားလုံးကဲ့သို့ပင် ဖခင်က ရှေ့ပြေးဖြစ်သည်။ ဤယေဘုယျ သွန်သင်မှုအား ဓမ္မသစ်ကျမ်း၏ ပထမကျမ်းပိုဒ်တွင် အချုပ်ဖော်ပြ ထားသည်။

“အာဗြဟံနှင့်ဒါဝိဒ်တို့မှ ဆင်းသက်တော်မူသော ယေရှုခရစ်၏ ဆွေတော်စဉ်၊ မျိုးတော်ဆက်စာရင်းဟူမူကား” (မသံ၊ ၁:၁)။

သားတော်သည် ပေါ်ထွန်းလာသည့်အခါတွင် မိမိကိုယ်မိမိ မည်ကဲ့သို့ သတ်မှတ်ခဲ့သနည်း။ အဖြေမှာ သံသယရှိနိုင်ဖွယ်မဟုတ်ပေ။ ယေရှုသည် မိမိကိုယ်မိမိ ဘုရားသခင်၏ လက်တော်အောက်၌ နေထိုင်သူ၊ သွန်သင်မှု၊ လုပ်ဆောင်မှုများအတွက် ဘုရားသခင်အား အစဉ်အမြဲအားကိုး အားထားနေရသူဟူ၍ ပြောဆိုခဲ့သည်။ ခရစ်တော်၏ ထွက်ဆိုချက် အချို့မှာ-

“ခမည်းတော်ပြုတော်မူသောအမှုကို သားတော်သည်မြင်၍ သာပြု၏။ မိမိအလိုအလျောက် အဘယ်အမှုကိုမျှ မပြုနိုင်။ ခမည်းတော်ပြု တော်မူသမျှအတိုင်း သားတော် လည်းပြု၏” (ယောဟန်၊ ၅:၁၉)။

“ငါဟောသော ဒေသနာသည် ငါ၏ဒေသနာမဟုတ်။ ငါ့ကို စေလွှတ်တော် မူသောသူ၏ ဒေသနာဖြစ်၏” (ယောဟန်၊ ၇:၁၆)။

“အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ခမည်းတော်သည် ငါ့ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်တော်မူ၏” (ယောဟန်၊ ၁၄:၂၈)။

ဂျူးလူမျိုးများသည် သခင်ယေရှုအား မိမိကိုယ်မိမိ ဘုရား သခင်အဖြစ် သတ်မှတ်သည်ဟူသော စွပ်စွဲချက်ကို မိမိသည် ဘုရားသခင် ၏သားတော်ဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုချက်အားဖြင့်သာ ရေပခဲသည် (ယောဟန်၊ ၁၀:၃၄-၃၆)။ မိမိကိုယ်မိမိ ကောင်းမြတ်သည်ဟု ခေါ်ဆိုရန်ပင် ငြင်းဆန်ခဲ့သည်။ မိမိအား ကောင်းမြတ်သောဆရာဟု ခေါ်ဆိုသောသူ တစ်ဦးအား တုံ့ပြန်ရာတွင် “ငါ့ကို ကောင်းမြတ်သည်ဟု အဘယ့်ကြောင့် ခေါ်သနည်း။ ဘုရားသခင်တပါးတည်းသာ ကောင်းမြတ်တော်မူ၏” ဟူ၍ ပြောဆိုခဲ့ သည် (မာကု၊ ၁၀:၁၈)။

သခင်ယေရှုသည် လက်ဝါးကပ်တိုင်တွင် အသေသတ်ခြင်း မခံမီ မိမိသည် လောကသို့ပြန်လည်ကြွလာပြီး စိုးစံမည်ဖြစ်ကြောင်း ကြီးမားသောပရောဖက်ပြုမှုကို မြက်ဆိုခဲ့သည်။

“ထိုအခါ လူသားသည် ကြီးစွာသော ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ကို ဆောင်လျက်၊ မိုဗ်းတိမ်ကိုစီး၍ ကြွလာတော်မူသည်ကို မြင်ရကြလိမ့်မည်...ထိုအချိန် နာရီကိုကား ခမည်းတော်မှတပါး အဘယ်သူမျှမသိ၊ ကောင်းကင်တမန်များမသိ၊ သားတော်လည်းမသိ” (မာကု၊ ၁၃:၂၆-၃၂)။

သင်္ချိုင်းဂူအတွင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်လာသည့်အခါ တပည့်တော်များအား အောက်ပါသတင်းစကားကို ပေးခဲ့သည်။

“ငါ့ညီတို့ရှိရာသို့ သွားလော့။ ငါ၏ခမည်းတော်တည်းဟူသော သင်တို့၏ ခမည်းတော်၊ ငါ၏ဘုရားသခင်တည်းဟူသော သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ငါတက်ရမည်အကြောင်းအရာကို ကြားပြောလော့” (ယောဟန်၊ ၂၀:၁၇)

သခင်ယေရှုသည် မိမိနှင့်ပတ်သက်သည့် ခံယူချက်အား သံသယရှိဖွယ်မဟုတ်ပေ။ အရာရာတွင် ခမည်းတော်သာလျှင် သာလွန်၍ ကြီးမြတ်ပြီး သားတော်ကိုယ်တိုင် အားကိုးအားထားပြုနေရကြောင်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားပေသည်။

ကန့်ကွက်ခြင်း

ကျွန်ုပ်တို့ရည်ညွှန်းခဲ့သည့် ကျမ်းချက်များသည် သခင်ယေရှု၏ လောကဇာတိ အဖြစ်ကို ဖော်ပြပြီး၊ လူသားအဖြစ်သတ်မှတ်ခြင်းကို အချို့သူများက ချီးမြှောက်ခံရသည့် အဆင့်သို့ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်သဖြင့် ကျင့်သုံး၍ မရတော့ကြောင်းကို ကန့်ကွက်ကြသည်။ သမ္မာကျမ်း ဖော်ပြချက်အား လေ့လာကြည့်ကြပါစို့။ သခင်ယေရှု ရှင်ပြန်ထမြောက်သည့် အချိန်တွင် သူ၏လူသားသဘာဝသည် ထာဝရသဘာဝသို့ ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။

ထို့နောက် ကောင်းကင်ဘုံသို့ တက်ကြွသွားပြီး ဘုရားသခင်၏ လကျော်တော်ဘက်၌ထိုင်နေတော်မူသည်။

“ထိုသို့ လူ၏ဂုဏ်အင်္ဂါလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံလျက်၊ အသေခံခြင်း သာမဟုတ် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံခြင်းတိုင်အောင် အစေကျွန်ခံ၍ ကိုယ်ကိုယ်ကို နှိမ့်ချတော်မူ၏။ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်ကို အလွန်ချီးမြှောက်၍ ဘွဲ့နာမတကာတို့ထက်ကြီးမြတ်သော ဘွဲ့နာမကို ပေးသနားတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်းသတ္တဝါ၊ မြေကြီးသတ္တဝါ၊ မြေကြီးအောက်၌ရှိသော သတ္တဝါတည်းဟူသော ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည် ယေရှု၏ဘွဲ့နာမတော်ကို ခူးထောက်၍ ယေရှုခရစ်သည် သခင်ဖြစ်တော်မူ၏ဟု နှုတ်နှင့်ဝန်ခံသဖြင့်၊ ခမည်းတော်ဘုရား၏ ဘုန်းအသေရေတော်ကို ထင်ရှားစေကြမည်အကြောင်းတည်း (ဖိ၊ ၂:၈-၁၁)။

ကောင်းကင်ဘုံတွင် သခင်ယေရှုအား မြတ်သည့်နေရာတွင် ချီးမြှောက်ထားခြင်းသည် ဘုရားသခင်၏ လုပ်ဆောင်ချက်ဖြစ်သည်။ ခရစ်တော်အား ဘုန်းအာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံစေရန်ဖြစ်သည်။ သခင်ယေရှု၏ အသက်တာ၌ ပြတ်သားသည့်ဖြစ်ရပ်အလုံးစုံသည် အဖခမည်းတော်၏ လုပ်ဆောင်ချက်များသာလျှင် ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်သည်သာ သခင်ယေရှုအား ခရစ်တော်နှင့်အရှင်သခင်အဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ **သခင်ယေရှုကို ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်အရာ၌၎င်း၊ အစိုးရသော အရှင်အရာ၌၎င်း ခန့်ထားတော်မူသည် အကြောင်း(တမန်၊ ၂:၃၀)။** “ထိုသခင်သည် လည်း အသက်ရှင်သောသူတို့နှင့် သေသောသူတို့ကို တရားစီရင်သော သခင်ဖြစ်စေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်နဲ့ထားတော်မူကြောင်း” (တမန်၊ ၁၀:၄၂)။

တမန်တော်များသည် အကြိမ်ပေါင်းမြောက်မြားစွာပင် ကောင်းကင် ဘုံတွင် ဘုရားသခင်နှင့် သခင်ယေရှုတို့၏လက်ရှိ ပေါင်းသင်း

ဆက်ဆံမှုအား ရည်ညွှန်းပြီးပြောဆိုကြသည်။ ၎င်းတို့သည် အောက်ပါ အတိုင်း ထွက်ဆိုကြသည်။

“သခင်ယေရှုခရစ်နှင့်ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင် အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့်ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ရှိပါ စေသော” (ရောမ၊ ၁:၇)။

ဩဝါဒစာများတွင် ဤကဲ့သို့အတိအကျ အကြိမ်ကြိမ်ဖော်ပြ ထားသည်။

သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့လာတည်းဟူသော ဘုရားသခင်အထံ တော်က ကျေးဇူးတော်နှင့်ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော (ဧဖက် ၁:၂) “သခင်ယေရှုခရစ်၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသော ငါတို့ အဘတည်းဟူသော ဘုန်းကြီးသော အဘခမည်းတော်သည် ကိုယ် တော်မြတ်ကို သိခြင်းအလိုငှါ ပညာကို၎င်း၊ ထိုးထွင်းသောဉာဏ်ကို၎င်း၊ သင်တို့အားပေးပါမည်အကြောင်း (ဧဖက်၊ ၁:၁၇)။

ဘုရားသခင်နှင့် သခင်ယေရှုတို့အား ကောင်းကင်ဘုံတွင် မည်ကဲ့သို့ပင် ရည်ညွှန်းစေကာမူ သီးသန့်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအနေနှင့် အစဉ် တည်ရှိနေပြီး ခမည်းတော်ကိုသာ အစဉ်အမြဲ ဦးစားပေးသည်။

တမန်တော် ယောဟန်အား ရူပါရုံအဖြစ်ပေးခဲ့သော ဗျာဒိတ်ကျမ်း သည် အထူးပင် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာဖြစ်ပေသည်။ အေဒီ ၉၀ ပတ်ဝန်းကျင် ခန့်က ရေးသားခဲ့သည့် ရှင်ပြန်ထမြောက်ပြီး ချီးမြှောက်ခြင်းခံရသော အရှင်သခင် ကိုယ်တော်တိုင်ကပင် မိမိနှင့်ဘုရားသခင် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံ မှုအား ရည်ညွှန်းဖော်ပြရာ၌ အောက်ပါအတိုင်း စတင်ခဲ့သည်။

“ကာလမကြာမမြင့်မီ အမှုအရာများကို ယေရှုခရစ်သည် မိမိအစေခံကျွန်တို့အား ပြစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်အပ်ပေးတော်မူသော ထိုသခင်၏ ဗျာဒိတ်တော်ကို ဆိုပေအံ့” (ဗျာ၊ ၁:၁)။

ရှေ့ပိုင်းအခန်းများတွင် သခင်ယေရှုသည် “အာရှပြည်၌ရှိသော အသင်းတော်ခုနစ်ပါး” သို့ တိုက်ရိုက်မှာကြားခဲ့ပြီး (အငယ်၊ ၄) ခမည်းတော် ဘုရားသခင်အားလည်း အကြိမ်အတော်အတန် ရည်ညွှန်းခဲ့သည်။

“အောင်မြင်သောသူသည် ငါ့ခမည်းတော်ရှေ့၌၎င်း၊ ကောင်းကင် တမန်တော်တို့ရှေ့၌၎င်း၊ သူ၏နာမကို ငါဝန်ခံမည်” (ဗျာ၊ ၃:၄-၅) (အငယ်၊ ၁၂ နှင့် အငယ်၊ ၂၁ တို့ကိုလည်းကြည့်ပါ)

ဤစကားများသည် သခင်ယေရှု၏နှုတ်ထွက်စကားများဖြစ်ပြီး ကောင်းကင်ဘုံသို့ တက်ကြွသွားပြီး အနှစ် ၆၀ ခန့်၊ ဘုရားသခင်၏ လက်ျာ ဘက်၌ ဘုန်းစည်းစိမ်ဖြင့် ထိုင်လျက်ရှိသည့်အချိန်ကာလဖြစ်သည်။ သခင် ယေရှု၏လက်ရှိ ဘုန်းကြီးခြင်းအနေအထား၌ ဘုရားသခင်နှင့် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံမှုကို ဖော်ပြသည်။ ဆိုလိုသည့် အဓိပ္ပါယ်မှာ ရှင်းလင်းပါသည်။ အဖခမည်းတော်တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၌သာလျှင် အခွင့်အာဏာ အထွဋ်အထိပ်တည် ရှိသည်။ ဘုရားသခင်ကသာ သားတော်အား ဗျာဒိတ်ဖော်ပြချက်ပေးအပ်သည်။ မိမိ၏ ရာဇပလ္လင်အားလည်းသား တော်နှင့် ဝေမျှခံစားပြီး သားတော်ကလည်း “မိမိ၏ဘုရားသခင်” ဟူ၍ အသိအမှတ် ပြုသည်။ ဤထူးခြားသည့် ထွက်ဆိုချက် များ၌ တူညီမှုခံစားခြင်းဟူသော ဖော်ပြချက်အား မတွေ့ရှိရပေ။

အဖခမည်းတော်တည်းဟူသော ဘုရားသခင်နှင့်သားတော်တို့၏ ပေါင်းစည်းမှုအခွင့်အာဏာ၏ အထိရောက်ဆုံး ဝေဖန်ချက်ကို ခရစ်တော် အုပ်စိုးမည့်ကာလအား ရှင်ပေါလုဖော်ပြချက်၌ တွေ့နိုင်သည်။

“ထိုအခါ ခရစ်တော်သည် အထွဋ်အမြတ်အာဏာတန်ခိုး အမျိုးမျိုးကို ပယ်ရှင်း၍ မိမိနိုင်ငံကို ဘုရားသခင်တည်းဟူသော ခမည်း တော်၌ အပ်ပြန်တော်မူပြီးမှ ကျမ်းစာလာ၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို လူသား၏ မြေအောက်၌ ချထားတော်မူသည်ဟု ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို

ချထားတော်မူသော သူ၏အုပ်စိုးတော်မူခြင်းကို သားတော်သည် ကိုယ်တိုင် ဝန်ခံလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ဘုရားသခင်သည် အလုံးစုံဖြစ်တော်မူ မည်အကြောင်းတည်း” (၁ကော၊ ၁၅:၂၄-၂၈)။

ခမည်းတော်ဘုရားသခင်နှင့်သားတော်တို့၏ ပေါင်းစည်းခြင်း အခွင့်အာဏာအား မှန်ကန်စွာ သဘောပေါက်နိုင်ရန် သည့်ထက်ပိုမိုရှင်း လင်းစွာ မဖော်ပြနိုင်တော့ပေ။ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများနှင့် ပတ်သက်သည့် ဘုရား သခင်၏ ရည်ရွယ်ချက် ပြည့်စုံခြင်း အထွဋ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိသည့်အခါ ခမည်းတော်အား အကြီးမားဆုံးသော အခွင့်အာဏာ ပြန်လည်လွှဲပြောင်း ပေးမည်။ ဤအချက်၏ အဓိပ္ပါယ်ကို သေချာစွာ သုံးသပ်ကြည့်ကြပါစို့။ သခင်ယေရှုသည် ကောင်းကင်ဘုံတွင် အနှစ်(၂၀၀၀)ရှိခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာလောကသို့ ပြန်လည်ကြွဆင်းလာပြီး အနှစ်(၁၀၀၀)အုပ်စိုးဦးမည် (ဗျာ၊ ၂၀:၄)။ စိုးစံသည့်ကာလ ကုန်ဆုံးသွားသောအခါ သားတော်သည် အနှစ်(၃၀၀၀)ခန့်ပင် ထာဝရအရာ၌ ဘုန်းစံပယ်ပြီးဖြစ်ပေမည်။ သို့ရာတွင် နိုင်ငံတော်အား ခမည်းတော်ထံသို့ လွှဲပြောင်းရမည်ဖြစ်သည်။ ဘုန်းကြီး သော ဘုရားသခင်၏သားတော်၊ ခမည်းတော်၏ လက်အောက်ခံ ဖြစ်ခြင်း ကို သည့်ထက်ရှင်းလင်းစွာ သရုပ်ဖော်ဆောင်ရွက် မရတော့ပေ။ အဆုံး၌ ခမည်းတော် ဘုရားသည်သာလျှင် “အလုံးစုံတို့၏အလုံးစုံ” ဖြစ်သည်။

သားတော်၏ မူလဇစ်မြစ်

လုကာခရစ်ဝင်ကျမ်း၌ သခင်ယေရှု စတင်တည်ရှိလာပုံကို လွယ်ကူရှင်းလင်းစွာ ဖော်ပြထားသည်။ ဘုရားသခင်အား ချစ်ကြောက် ရိုသေသော အပျိုကညာမာရိသည် ဒါဝိဒ်၏ အမျိုးအနွယ်ဖြစ်ပြီး သူမထံသို့ ကောင်းကင်တမန်က ထူးကဲသော သီတင်းစကားကို ယူဆောင်လာခဲ့ သည်။

“ကျေးဇူးတော်ကို ခံရသောမိန်းမ၊ သင့်အား မင်္ဂလာဖြစ်စေသ တည်း။ ထာဝရဘုရားသည် သင့်နှင့်အတူရှိတော်မူ၏။ သင့်သည် ပဋိသန္ဓေ စွဲယူ၍ သားယောက်ျားကို ဖွားမြင်လိမ့်မည်။ ထိုသားကို ယေရှု အမည်ဖြင့် မှည့်ရမည်။ ထိုသားသည်ကား ကြီးမြတ်သောသူဖြစ်လိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံး သော ဘုရား၏သားတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ သူ့အဘ ဒါဝိဒ်၏ ရာဇပလ္လင်ကို ထာဝရအရင် ဘုရားသခင်သည် သူ့အား ပေးတော်မူမည်။ သူ၏နိုင်ငံသည်လည်း ဆုံးခြင်းမရှိရဟု ပြောဆို ၏။” (လုကာ၊ ၁:၂၈-၃၃)

ဤကဲ့သို့သော ထွက်ဆိုချက်အားဖြင့် မာရိ၏အံ့အားသင့်မှု၊ ထို့နောက်ဖြစ်ပေါ်လာမည့် ပျော်ရွှင်ဝမ်းမြောက်မှုကို သရုပ်ဖော်ဆင်ခြင်ကြည့် ကြပါစို့။ သူမသည် အနှစ်(၉၀၀)ကျော်က ထားရှိခဲ့သော ကတိတော်ကို သိသည်။ ဣသရေလနိုင်ငံ၏ ဘုန်းအသရေကို ဒါဝိဒ်မျိုးဆက်တစ်ဦးက ပြန်လည်ပြီး ပျိုးထောင်မည်။ ဘုရားသခင်နှင့်ဣသရေလတို့ကို ပြန်လည် ပေါင်းစည်းစေမည်။ သူမသည် လူအများမျှော်လင့်တောင့်တနေသည့် မေရိယ၏မိခင်ဖြစ်တော့မည်။ သူမ၏သားသည် ဒါဝိဒ်၏ ရာဇပလ္လင် တော်၌ အုပ်စိုးရမည်။

နောက်ဆက်တွဲ စိတ်ရှုပ်ထွေးမှုဖြစ်ပေါ်လာသည်။ မာရိသည် ဘုရားသခင်အား ကြောက်ရွံ့ချစ်ခင်သော ဣသရေလလူငယ် ယောသပ်နှင့် စေ့စပ်ထားသောငြားလည်း လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်း မပြုရသေးသဖြင့် သားကို ပဋိသန္ဓေစွဲမည်ဆိုသည်မှာ မဖြစ်နိုင်ပေ။ မာရိကလည်း ကောင်းကင် တမန်အား မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပျက်မည်ကို မေးမြန်းရာ ကောင်းကင်တမန်၏ အဖြေမှာ အလွန်တိကျသည်။

“သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သင့်အပေါ်မှာ သက်ရောက် တော်မူ၍ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏ တန်ဖိုးအာနုဘော်တော်သည်

သင့်ကို လွှမ်းမိုးလိမ့်မည်။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ထိုသန့်ရှင်းသော သား သည်လည်း ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်” (၃၅)။

ပုံရိပ်အား ပြည့်စုံစေရန် ရှင်မသဲခရစ်ဝင်ကျမ်းက မာရီ၏ ခင်ပွန်းဖြစ်မည့် ယောသပ်အကြောင်းကို ဖော်ပြထားသည်။ မာရီသည် “သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ပဋိသန္ဓေစွဲသည့်အခါ” ယောသပ် သည် သူမနှင့် စေတနာကြောင်းလမ်းခြင်းအား ဖျက်သိမ်းခဲ့လျှင် မည်သူမျှ အပြစ်မဆိုသာပေ။ သို့သော် ကောင်းကင်တမန်က ယောသပ်ထံသို့ ဘုရား သခင်ထံမှ သတင်းစကား ယူဆောင်လာခဲ့သည်။

“ဒါဝိဒ်အမျိုး ယောသပ်၊ သင်၏ခင်ပွန်းမာရီကို ထိန်းသိမ်းရမည့် အခွင့်ကို မစိုးရိမ်နှင့်။ ဤပဋိသန္ဓေသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကြောင့် ဖြစ်၏။ သားယောကျ်ားကို ဖွားမြင်လိမ့်မည်။ ထိုသားသည် မိမိလူတို့ကို အပြစ်မှကယ်ချွတ်မည့်သူဖြစ်သောကြောင့် ယေရှုဟူသောအမည်ဖြင့် မှည့်ရမည်ဟု ကောင်းကင်တမန်ဆို၏” (မသဲ၊ ၁:၂၀-၂၁)။

ဤသတင်းစကားအားဖြင့် သူငယ်တော်သည် မေရိယပင်ဖြစ် ကြောင်း ယောသပ်မိခင်ရသည်။ အဖြစ်အပျက်တစ်ခုလုံးကို အချုပ်အား ဖြင့် မသဲက အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။

“ထိုအကြောင်းအရာမူကား ထာဝရဘုရားသည် ပရောဖက်ဖြင့် ထားတော်မူသော ဗျာဒိတ်တော်ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။ ဗျာဒိတ်တော် အချက်ဟူမူကား ကြည့်ရှုလော့။ သတို့သမီးကညာသည် ပဋိသန္ဓေကို စွဲယူ၍ သားယောကျ်ားကို ဘွားမြင်လတံ့။ ထိုသားကို ဧမာနွေလအမည် ဖြင့် မှည့်ကြရလတံ့ဟု လာသတည်း။ ဧမာနွေလအနက်ကား ငါတို့နှင့် အတူရှိတော်မူသော ဘုရားသခင်ဟုဆိုလိုသတည်း” (မသဲ၊ ၁:၂၂-၂၃)။

မာရီနှင့်ယောသပ်တို့အား ဖော်ပြခဲ့သော ဘုရားသခင်၏ ထွက်ဆို ချက်များတွင် အလွန်ကြီးမားအံ့ဩဖွယ်သော သတင်းစကားပါရှိသည်။ ကြီးမားသော ကံကြမ္မာပါရှိသည့် သူငယ်တစ်ဦးသည် မွေးဖွားလာပြီး၊ ဒါဝိဒ်မင်း၏ပလ္လင်တော်၌ ထာဝရစိုးစံသည်သာမက လူသားအားလုံးတို့ အား မိမိတို့၏အပြစ်များမှ ကယ်နှုတ်မည့်သူဖြစ်သည်။ ကလေးသူငယ် ၏ ဇစ်မြစ်ကို ရှင်းလင်းစွာ ဖော်ပြခဲ့သည်။ မာရီသည် မိခင်ဖြစ်ရသော် ငြားလည်း ယောသပ်သည် ဖခင်မဟုတ်ပေ။ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင် ၏ တန်ခိုးတော်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် အပျိုကညာဖြစ်သော မာရီ၏ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေစွဲယူပြီး မွေးဖွားလာသည့် သူငယ်အား ဘုရားသခင် ၏ သားတော်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။ သခင်ခရစ် တော် အပျိုကညာဝမ်းမှမွေးဖွားခြင်းနှင့်ပတ်သက်သော တိကျ ရှင်းလင်း သည့် သမ္မာကျမ်း သွန်သင်ချက်ဖြစ်သည်။

ယေရှု၊ လူသား

တစ်ခါတစ်ရံတွင် ဘုရားသခင်၏ သားတော် သခင်ယေရှုသည် လူသားအမျိုးအနွယ်စစ်စစ် ဖြစ်သည်ဟူသောအဖြစ်အား ခံယူလက်ခံရန် တို့ဆိုင်းမှုဖြစ်ပေါ်တတ်သည်။ အချို့သူများက သခင်ယေရှုနှင့်ပတ်သက်ပြီး တွေးခေါ်ရာတွင် လူသားသဘာဝအား မျှဝေခံစားစေခြင်းသည် ဂုဏ်သိမ် ငယ်၊ သိမ်ဖျင်းစေသည်ဟု ယူဆကြသည်။ သခင်ယေရှု၏အပြစ်မဲ့ခြင်း အပေါ်တွင်လည်း သံသယစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်စေသည်ဟု ထင်မှတ်ကြ သည်။

ဤအချက်အတွက်လည်း သမ္မာကျမ်းထဲက သက်သေအထောက် အထားများကို ရှာဖွေကြရမည်။ သခင်ယေရှု၏ ဇစ်မြစ်နှင့်မွေးဖွားခြင်း မှတ်တမ်းအား ကျွန်ုပ်တို့ ရှင်းလင်းစွာ သိထားပြီးဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်ပြီး မာရီ၏ သားလည်းဖြစ်သည်။ ပေါလုက ဂလာတီဩဝါဒ စာထဲတွင် အောက်ပါအတိုင်း တင်ပြခဲ့သည်။

“အချိန်ကာလစေ့သောအခါ ငါတို့သည် သား၏အခွင့်အရာကို ခံရမည်အကြောင်း၊ ပညတ်တရားလက်၌ရှိသော ငါတို့ကို ရွေးနှုတ်စေခြင်းငှာ မိန်းမဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေယူ၍ ပညတ်တရားအောက်၌ ဖွားမြင်ရသော သားတော်ကို ဘုရားသခင်သည် စေလွှတ်တော်မူ၏” (ဂလာ:၄၄-၅)။

“ပညတ်တရားအောက်၌” ဟူသော အဓိပ္ပါယ်မှာ မွေးဖွားလာသည့် သူငယ်သည် မောရှေ၏ ပညတ်တရားအောက်၌ တည်ရှိသော ဣသရေလသား ယောက်ျားသူငယ်ဖြစ်ပေသည်။ ပေါလုက အကြောင်းရင်းကို ဖော်ပြသည်။ “ပညတ်တရားလက်၌ရှိသော ငါတို့ကို ရွေးနှုတ်စေခြင်းငှာ” (အငယ်၅) ဖြစ်သည်။ ဂျူးလူမျိုးများသည် ၎င်းတို့အား တရားစီရင်သည့် ပညတ်တရားအောက်တွင် နေထိုင်ကြရသည်။ အပြစ်မကျူးလွန်ဘဲ ပညတ်တရားကို မထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့ပေ။ ၎င်းတို့ကဲ့သို့ပင် သခင်ယေရှု မွေးဖွားလာခြင်းသည် ရွေးနှုတ်ခြင်းအားဖြင့် လူတို့အား အပြည့်အဝ ကိုယ်စားပြုနိုင်ရန်ဖြစ်သည်။

သခင်ယေရှုအား ဝေဒနာခံစားခြင်းအားဖြင့် ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်စေကြောင်း ဟောပြောပြောဆိုတော်မူခြင်း ဖော်ပြထားသည်။ ဘုရားသခင်၏ သားသမီးများအတွက် “ကယ်တင်ခြင်းအား အစအဦးစီရင်သူ” ဖြစ်စေရန် ပေတည်း။ ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင် သန့်ရှင်းမှုကိုဖြစ်စေသောသူ (သခင်ယေရှု) နှင့် သန့်ရှင်းသူများ (ယုံကြည်သူများ) သည် တစ်လုံးတစ်ဝတ်တည်း၊ သဘာဝတစ်ခုတည်းဖြစ်ကြပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဆက်လက်ပြီး ကြေညာရာ၌ မိမိ၏ သားသမီးများကို “သူငယ်များ” ဟု ရည်ညွှန်းခေါ်ဆိုခဲ့သည်။

“ထိုသူငယ်တို့သည် အသွေးအသားနှင့်ဆက်ဆံကြသောကြောင့် ခရစ်တော်သည် အသေခံမှုသောအားဖြင့်” (ဟောပြော ၂:၁၀-၁၄)။

သခင်ယေရှု၏ သဘာဝသည် ကျန်လူသားများနှင့်တစ်ထပ်တည်း ဖြစ်ကြောင်း တိကျသည့် ကြေညာချက်တစ်ခုဖြစ်သည်။ “အသွေးအသား” ပင်ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့် ဤကဲ့သို့ဖြစ်ရသည်ကို ဆက်လက်ပြီး ရှင်းလင်းဖော်ပြသည်။

“ထိုကြောင့် ခရစ်တော်သည် လူတို့၏ အပြစ်ဖြေစရာအကြောင်းကို စီရင်၍ ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်သောအရာတို့၌ ကရုဏာနှင့်၎င်း၊ သစ္စာနှင့်၎င်း၊ ပြည့်စုံသော ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး ဖြစ်အံ့သောငှာ မိမိညီအစ်ကိုတို့နှင့် လုံးလုံးတူရသောအကြောင်းရှိ၏။ ထိုသို့စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကို ကိုယ်တော်တိုင်ခံ၍ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း၌ ကျင်လည်သောကြောင့် စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းအမှု နှင့် တွေ့ကြုံသောသူတို့ကို မစခြင်းငှာ တတ်နိုင် တော်မူ၏” (ဟောပြော ၂:၁၇-၁၈)။

အချုပ်အားဖြင့် ဖော်ပြရလျှင် သခင်ယေရှုသည် အပြစ်တရားအတွက် ကြီးမားသော ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုနှင့်ပြုလုပ်နိုင်ရန် မိမိကယ်တင်ရမည့် သူများနှင့် သဘာဝထပ်တူရှိရမည်။ သနားခြင်းကရုဏာရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးဖြစ်နိုင်ဖို့ရန် လူသားများ တွေ့ကြုံခံစားရသော စုံစမ်းခြင်းများကိုလည်း တွေ့ကြုံခံစားရမည်။ ဤအကြောင်းအရာနှင့် ပတ်သက်၍ အောက်ပါကျမ်းပိုဒ်၌ရှင်းလင်းစွာ ဖော်ပြထားသည်။

“ငါတို့ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် ငါတို့ခံရသော ဆင်းရဲဒုက္ခများကြောင့် မကြင်နာနိုင်သောသူမဟုတ်၊ ငါတို့ခံရသည်နည်းတူ အမျိုးမျိုးသော စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းတို့ကို ခံဘူးသောသူဖြစ်တော်မူ၏။ သို့ရာတွင် ဒုစရိုက်အပြစ်နှင့်ကင်းလွတ်တော်မူ၏” (ဟောပြော ၂:၄၅)။

သခင်ယေရှုသည် ကျွန်ုပ်တို့ခံစားရသည့် စုံစမ်းခြင်းအလုံးစုံကို ခံစားရခဲ့ရသည်ဟူသော အတွေးအခေါ်အား လူများလက်ခံရန် တုံ့ဆိုငုံဆို ဖြစ်ကြသည်။ ထိုကဲ့သို့ စုံစမ်းခြင်းကို ခံစားရခြင်း၊ တစ်နည်းအားဖြင့်

အပြစ်ကျူးလွန်ရန် တွန်းအားပေးမှုသည် သခင်ယေရှုအား ညစ်ညူးစေပြီး အပြစ်ဖွဲ့ခြင်းအပြစ်မှ အားလျော့စေသည်ဟု ထင်မှတ်ကြသည်။ ဤအယူ အဆသည် မဟာအမှားပင်ဖြစ်ကြောင်း သခင်ယေရှု၏အသက်ရှင်ခြင်း နှင့် သေခြင်းတို့၌ ကြီးမားသည့် သမ္မာတရားကိုယ်ယောင်ပြမှုကို ဆက်လက်ပြီး လေ့လာကြပါစို့။

ဘုရားသခင်၏သားတော် အဘယ့်ကြောင့် ဤကဲ့သို့မွေးဖွားခဲ့ရသနည်း။

မိမိ၏သားတော်အား ဤနည်းအတိုင်း ကမ္ဘာလောကထဲသို့ ခေါ်ဆောင်လာခြင်းတွင် ဘုရားသခင်၌ မည်သည့်ရည်ရွယ်ချက်ရှိသနည်း။ အောက်ပါကျမ်းချက်များအားဖြင့် ရှင်းလင်းစွာ သိရှိနိုင်ပေသည်။

“ထိုသားသည် မိမိလူတို့ကို အပြစ်မှကယ်ချွတ်မည့်သူဖြစ်သော ကြောင့် ယေရှုဟူသောအမည်ဖြင့် မှည့်ရမည်” (မသဲ၊ ၁၆:၂၁)။

“ဤလောက၏အပြစ်ကို ဆောင်သွားသော ဘုရားသခင်၏သိုး သငယ်ကို ကြည့်လော့” (ယောဟန်၊ ၁:၂၉)။

“ငါတို့သည် အပြစ်ရှိစဉ်ပင် ခရစ်တော်သည် ငါတို့အတွက် ကြောင့် အသေခံတော်မူသည်ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို အဘယ်မျှ လောက် ချစ်တော်မူသည်ကို ငါတို့အား ထင်ရှားစွာပြတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ ယခုတွင် အသွေးတော်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ပြီးမှ ထိုသခင်အား ဖြင့် အပြစ်ငရဲမှ ကယ်ချွတ်တော်မူခြင်းသို့ရောက်မည်ဟု သာ၍မြော်လင့်စရာ ရှိ၏” (ရောမ၊ ၅:၈-၁၀)။

ဤထွက်ဆိုချက်များမှ ပေါ်ပေါက်လာသည့် ရှင်းလင်းသော သတင်းစကားမှာ ဘုရားသခင်၏ကြီးမြတ်သော လက်တော်အောက်တွင် သခင်ယေရှု၏လုပ်ဆောင်ချက်မှာ လူသားများ ဘုရားသခင်နှင့်ပြန်လည် ၍ ပေါင်းစည်းနိုင်ရန် အပြစ်ကိုဖယ်ရှားဖို့ ယဇ်ပူဇော်ရန်ဖြစ်သည်။ ဤအရာ သည် ခရစ်တော်၏ ကြီးမားသောရွေးနှုတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည်

ရွေးနှုတ်ခြင်း လိုအပ်သည်။ သမ္မာကျမ်းအတိုင်းဖော်ပြရလျှင် ကျွန်ုပ်တို့အား ကယ်တင်ရန်လိုအပ်သည်။ သို့တည်းမဟုတ်ပါက ဇဖက်မြို့သားတို့သည် ဧဝံဂေလိသတင်းကို မကြားသိမီ ပေါလုဖော်ပြသည့် ၎င်းတို့၏ အခြေအနေ နှင့် ထပ်တူဖြစ်သည်။

“ထိုအခါက သင်တို့သည် ခရစ်တော်ကိုမသိ၊ မြော်လင့်ခြင်းမရှိ လောက၌ ဘုရားမဲ့နေသည်ကို၎င်း အောက်မေ့ကြလော့” (ဇဖက်၊ ၂:၁၂)။

အလွန်ပင် စိတ်ဓါတ်ပျက်ပြားစေသည့် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုဖြစ် သည်။ ထိုနည်းတူပင် ကျွန်ုပ်တို့တွင်လည်း ဘုရားသခင်၏ ခရစ်တော်၌ လုပ်ဆောင်ချက်မှအပ အခြားမြော်လင့်ခြင်းမရှိပေ။ ထို့ကြောင့် ခရစ်တော် ၏ဧဝံဂေလိသတင်း စကားသည် ရွေးချယ်ရယူနိုင်သည့် အပိုလုပ်ဆောင် ချက်မဟုတ်ဘဲ ထာဝရသေခြင်းငရဲမှ လွတ်မြောက်စေရန် မရှိမဖြစ်လို အပ်သောအရာဖြစ်သည်။

ခရစ်တော်၏အဓိကကျသည့်လုပ်ငန်း

ယခုအခါ ပြဿနာဟု ခေါ်ဆိုနိုင်သည့်အရာတစ်ခုကို ကျွန်ုပ်တို့ ဖြေရှင်းရမည်။ လူသားသည် မိမိကိုယ်မိမိ သေခြင်းတည်းဟူသော အပြစ်တရား၏ နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်များမှ မကယ်တင်နိုင်ပေ။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် လူသားများ ပျက်စီးသည်ကို မလိုလား ဘဲကယ်တင်ခြင်းရရှိခြင်းကိုသာ လိုလားသည် (၂ပေ၊ ၃:၉၊ ၁တီ၊ ၂:၄)။ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏ဖြောင့်မတ်သော အခွင့်အာဏာကို စွန့်လွှတ်ခြင်းမပြုနိုင်ရန် အပြစ်တရားကိုလည်း လစ်လျူရှုထား၍ မရပေ။ ထို့ကြောင့် အပြစ်တရားကိုသိပြီး ရှုတ်ချကာ အောင်မြင်မှုကို ရယူရမည်။ သို့မှသာလျှင် လူသားများသည် စစ်မှန်သော စိတ်နှလုံးရှိသည့် သင်ခန်း စာအား ခံယူနိုင်ပြီး သမ္မာတရားအား မိမိတို့အတွက် အသိအမှတ်ပြု နိုင်မည်။ လူသားအားလုံးသည် မိမိတို့အားနည်းခြင်း၌ မစွမ်းဆောင်နိုင်

သည့်အရာအား မိမိတို့ ကိုယ်စား စွမ်းဆောင်ပေးနိုင်သည့် ရွေးနှုတ်သော ကယ်တင်ရှင် လိုအပ်သည်။

ထိုအခါတွင် ဘုရားသခင်သည် သူ၏သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ် တန်ခိုးတော်အားဖြင့် လူသားစစ်စစ်အနေနှင့် မွေးဖွားလာသော မိမိ၏တစ် ပါးတည်းသော သားတော်ကို ပေါ်လွင်ထင်ရှားစေခဲ့သည်။ သားတော်သည် လူသားထုတစ်ရပ်လုံးပေါ်သို့ သက်ရောက်သော စုံစမ်းခြင်းအလုံးစုံကို တွေ့ကြုံခံစားရသော်လည်း ပြတ်သားခိုင်မာစွာ ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။ မိမိအလို သို့ မလိုက် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်သို့လိုက်ရန်သာ ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ သခင်ယေရှုသည် ဤဆုံးဖြတ်ချက်အား မိမိတစ်ဦးတည်း၏ အလိုဆန္ဒ အရသာ လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြောင်း နားလည်သဘောပေါက်ရန် အရေးကြီး သည်။ ဘုရားသခင်၏အတင်းအကြပ် တိုက်တွန်းမှုအားဖြင့်သော်လည်း ကောင်း၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ကြိုတင်သိရှိထားပြီး မြတ်သော အသိတရား အားဖြင့်သော်လည်းကောင်း လုပ်ဆောင်ခြင်းမဟုတ်ပေ။

“ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို နှစ်သက်၍ မတရား သောအမှုကို မုန်းတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် အိုဘုရားသခင် ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်၏အပေါင်းအပါတို့ထက် ကိုယ်တော်ကို ချီးမြှောက်၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဆီနှင့် ဘိသိက်ပေးတော်မူသည်ဟု လာသတည်း။”(ဟောပြော၊ ၁၁:၉)။

ခရစ်တော်သည် လူ့အသွေးအသား သဘာဝအားဖြင့် လူသားထု အမျိုးအနွယ်အားလုံးကို ကိုယ်စားပြုကာ အပြစ်တရားပေါ် အနိုင်ရယူခဲ့ သည်။ အပြစ်တရားသည် ယခင်က အောင်မြင်ခဲ့သော်လည်း သခင်ခရစ် တော်က မူလကျရုံးမှုအား ပြောင်းလှန်စေသည်။ မိမိကိုယ်တိုင် အပြစ်မဲ့ သောသူဖြစ်သောကြောင့် အပြစ်အတွက် မိမိကိုယ်ကို ယဇ်ပူဇော်နိုင်ခဲ့သည်။

လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်တွင် မိမိအသေခံခြင်းသည် လူသားထု၏ အပြစ်များအတွက် ပေးဆပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်သည်လည်း အပြစ်ကိုရှုတ်ချခြင်းအားဖြင့် မိမိ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ထိန်းသိမ်းကာ ယခုတွင် မိမိ၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် ကျေးဇူးတော်တို့ကို ကြွယ်ဝစွာ သွန်းလောင်းနိုင်သည်။ ထိုမျှသာမက ခရစ်တော်၏ လုပ်ဆောင်ချက်ကို အသိအမှတ်ပြုလက်ခံသော သူတို့အား အပြစ်မှခွင့်လွတ်ခြင်းနှင့်မိမိနှင့် ပြန်လည်မိသဟာယဖွဲ့မှု ရယူခြင်းများသို့ လက်ဆင့်ကမ်းခဲ့သည်။

သခင်ယေရှုသည် သုံးပါးတစ်ဆူဘုရားသခင်၏ တစ်ပါးအပါ အဝင်ဖြစ်၍ ကောင်းကင်ဘုံ၌တည်ရှိခဲ့ပြီးဖြစ်လျှင် နာဇရက်မြို့သား ယေရှုအသက်တာအတွက် အသိတရားသည် နက်နဲစွာ ဩဇာလွှမ်းမိုး မည်မှာ သေချာ၏။ သခင်ယေရှု၏ ဘုန်းကြီးသော ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်း နှင့် ချီးမြှောက်ခံရခြင်းတို့မှာ အမှန်တကယ်ဖြစ်လာ မည့်အရာများဟူ၍ ကြိုတင်သိရှိထားပြီးဖြစ်သည်။ ကြီးမားသော သဘာဝပီအားများကို ရင်ဆိုင်ရာ၌ ဘုရားသခင်အား နာခံရန် မိမိ၏ကိုယ်ပိုင် ဆန္ဒဖြင့် တမင် သက်သက်ရွေးချယ်ဘို့ မလိုအပ်တော့ပေ။ လူသားအမျိုးအနွယ်ကို ကိုယ်စားပြုသူတစ်ယောက် အနေနှင့် အပြစ်တရားပေါ်၌ ကြီးမားသည့် အောင်မြင်မှုဖြစ်ပေါ်လာလိမ့် မည်မဟုတ်ပေ။ လိုအပ်သည့် အပြစ်ဖြေလွတ် ခြင်းကိုလည်း အောင်မြင်စွာရရှိ နိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

ခရစ်တော်၌ ဘုရားသခင်၏ ရွေးနှုတ်ကယ်တင်ခြင်းလုပ်ငန်းအား နားလည်သဘောပေါက်နိုင်ရန် သခင်ယေရှု၏ လူ့ဇာတိ အတွေ့အကြုံ နှင့်သဘာဝ၏သမ္မတတရားကို နားလည်သဘောပေါက်ရန် လိုအပ်ပေ သည်။

သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်

“ဘုရားသခင်တည်းဟူသော သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်” ယုံကြည်သွန်သင်မှုသည် သုံးပါးတစ်ဆူ ဓမ္မအတွေးအခေါ်များထဲသို့ အေဒီ ၄ ရာစုနှင့် ၅ ရာစု နှစ်များခန့်တွင် ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ ခမည်းတော်နှင့် သားတော်နောက်တွင် ဘုရားသခင်ဟူ၍ နောက်ဆုံးသော သတ်မှတ်ချက် ဖြစ်သည်။ တမန်တော်များ၏ အယူဝါဒတွင် ထိုအချက်အား မသိရှိခဲ့ပေ။ Nicene နှင့် Athanasian အယူဝါဒများတွင် စတင်ပေါ်ပေါက်လာပြီး အချို့သော အာဏာပိုင်များ၏ အယူအဆအရ နောက်ဆက်တွဲ အတွေး အခေါ်တစ်ခုဟူ၍ ခန့်မှန်းခဲ့သည်။

သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်အား သမ္မာကျမ်း၏ တင်ပြချက်သည် အလွန်ပင် ခြားနားသည်။ ဘုရားသခင်၏ လုပ်ဆောင်ချက်များကို စွမ်းဆောင်နိုင်ခြင်း အစွမ်းတန်ခိုးနှင့် ဩဇာလွှမ်းမိုးမှုပင်ဖြစ်သည်။ အစအစဉ် ဌ “ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည် ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ လှုပ်ရှားတော် မူပြီး” ရလဒ်မှာ ဖန်ဆင်းခြင်းအဆင့်ဆင့် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။ ဆာလံဆရာ ၏ဖော်ပြချက်အရ လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တည်းဟူသော သက်ရှိသတ္တဝါအလုံးစုံ သည် ဘုရားသခင်ကိုသာ မှီခိုအားထားကြရသည်။

“မျက်နှာတော်ကို လွှဲတော်မူလျှင် သူတို့သည် ပင်ပန်းကြပါ၏။ သူတို့ အသက်ကို ရုပ်သိမ်းတော်မူလျှင် သူတို့သည် သေ၍ မိမိတို့မြေမှုန့် ထဲသို့ ပြန်သွားကြပါ၏။ တဖန် ဝိညာဉ်တော်ကို လွတ်၍ သူတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသဖြင့် မြေကြီးမျက်နှာကို အသစ်ပြုပြင်တော်မူ၏” (ဆာလံ၊ ၁၀၄:၂၉-၃၀)။

ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ၎င်းတို့အသက်တာအလုံးစုံကို ထိန်းသိမ်း ထားပေးသည်။

ရှေးပရောဖက်များ ဘုရားသခင်ထံမှ သတင်းစကားများကို ဖော်ပြခြင်းသည် မိမိတို့ကိုယ်ပိုင် အတွေးအခေါ်များအားဖြင့် တီထွက်ချက် များမဟုတ်ဘဲ “ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသောသူတို့သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏ တိုက်တွန်းတော်မူခြင်းကို ခံရ၍ ဟောပြောကြ။” သခင် ယေရှုကိုယ်တိုင်ပင် ကြီးမားသော နိမိတ်လက္ခဏာလုပ်ဆောင်ခြင်း၊ အသက် အကြောင်း ဟောကြားခြင်းတို့မှာ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် လည်းကောင်း၊ တန်ခိုးတော်နှင့်လည်းကောင်း ဘိသိက်ပေးတော်မူသော ကြောင့်ဖြစ်သည်(တမန်၊ ၁၀:၃၈)။ လုပ်ဆောင်မှုများကို ဖော်ပြရာတွင် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်သက်ကို ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအနေဖြင့် မည်သည့်နေရာမှ အကြံပြုထားခြင်းမရှိပါ။

ကျမ်းပိုဒ်အချို့ကို ပြန်လည်သုံးသပ်ခြင်း

ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင်ပါရှိသော အချို့ကျမ်းချက်များသည် သခင်ယေရှု ကောင်းကင်ဘုံတွင် အစအစဉ်၌တည်ရှိပြီး သုံးပါးတစ်ဆူ ယုံကြည်ချက်ကို အတည်ပြုသကဲ့သို့ ကောင်းကင်ဘုံမှဆင်းကြွလာကြောင်း ဖော်ပြသည် မဟုတ်သည်မဟုတ်လော။

၎င်းခံယူချက်များကို လက်ခံအတည်ပြုသော ကျမ်းပိုဒ်အချို့ကို လည်းတွေ့ရှိရပေသည်။ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသောအချက်မှာ ထိုသို့သော အရာ အလွန်နည်းပါးခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ကျမ်းစာအုပ်တစ် အုပ်လုံးတွင် (၆)ချက် ခန့်သာပါရှိသည်။ ဤကဲ့သို့ အတိုချုပ်ရေးသားသော ဆောင်းပါး၌ ၎င်းကျမ်းချက်များအား အသေးစိတ် သုံးသပ်ရန် မဖြစ်နိုင်သော်လည်း ကျန်သမ္မာကျမ်းများနှင့် ကိုက်ညီစွာ သဘောပေါက် နားလည်နိုင်ရန် အကြံပြုချက်တစ်ချို့ကို ဖော်ပြပါသည်။

၁။ “တဖန် ဘုရားသခင်က ငါတို့ပုံသဏ္ဍာန်နှင့် တညီတ သဏ္ဍာန်တည်း လူကို ဖန်ဆင်းကြစို့။” (ကမ္ဘာ၊ ၁:၂၆)

သုံးပါးတစ်ဆူယုံကြည်ချက်အား ထောက်ခံရန် တင်ပြသည့် ဓမ္မဟောင်းထဲမှ ကျမ်းချက်တစ်ချက် ဖြစ်သည်။ ထူးခြားသည့် အချက်မှာ ဂျူးလူမျိုးများသည် ဓမ္မဟောင်းအား မိမိတို့၏ ဟေဗြဲဘာသာစကားအား ဖြင့် ရေးသားထားခြင်းကို လက်ခံရရှိခဲ့ကြသော်လည်း ၎င်းတို့ထံမှ သုံးပါး တစ်ဆူ အတွေးအခေါ်များ ထွက်ပေါ်လာခြင်းမရှိခဲ့ပေ။ အမှန်မှာ ၎င်းတို့ သည် ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်သည့် တစ်ဆူတည်းသော ဘုရားကိုသာ ခိုင်မာစွာ ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။ အသင်းတော်၏ ယုံကြည်ချက်များအား လေ့လာနေ သည့် ဂျူးလူမျိုးတစ်ဦးအတွက် သုံးပါးတစ်ဆူ ယုံကြည်ချက်သည် အမြဲပင် ကြီးမားသော ဟန့်တားမှုဖြစ်ခဲ့သည်။

အထက်ပါ ကျမ်းပိုဒ်တွင် ဘုရားသခင်အား Elohim ဟူသော ဝေါဟာရဖြင့် ခေါ်ဆိုသည်။ ထိုဝေါဟာရသည် အများကိန်းကို ဖော်ပြ ခြင်းဖြစ်သော်လည်း တစ်ဦးချင်းလည်း အဓိပ္ပါယ်သက်ရောက်စေသည်။ အများအားဖြင့် ဘုရားသခင်နှင့်ဆက်ဆံ၍သာ အသုံးပြုသော်လည်း တစ်ခါတစ်ရံတွင် ဘုရားသခင်၏ အခွင့်အာဏာကို ရရှိထားသူများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အသုံးပြုသည်။ ဣသရေလနိုင်ငံ၏ တရားသူကြီးများသည် ဘုရားသခင် နာမတော်၌ တရားစီရင်ချက်ချမှတ်ရသည့် အတွက် ၎င်းတို့နှင့်ပတ်သက်ပြီး အသုံးပြုလေ့ရှိသည်။ “သင်၏အမျိုးကို အုပ်စိုးသော မင်းကိုမကျိန်ဆဲရ” (ထွက် ၂၂:၂၈)။ တိုင်းနိုင်ငံကို အုပ်စိုးသောမင်းများ ကိုလည်း ခေါ်ဆိုသည်။ ၎င်းတို့သည် “မတရားသဖြင့် စီရင်ကြသဖြင့်” (ငယ် ၂) “လူကဲ့သို့ သေကြလိမ့်မည်” (အငယ် ၂)။ ဆာ ၈:၄ တွင် “သူ့(လူ)ကိုကောင်းကင်တမန်တို့ အောက်၌ (Elohim) အနည်းငယ်နှိမ် တော်မူသည်” ဟုဖော်ပြသည်။ (ဟေဗြဲ ၂:၇ တွင်လည်း ဖော်ပြထားသည်။)

ဤအသုံးအနှုန်းနှင့်လိုက်လျောညီထွေရှိသော ကမ္ဘာဦးကျမ်း၏ ဖော်ပြချက်သည် ကောင်းကင်တမန်များနှင့်ပတ်သက်ပြီး အကောင်းဆုံး သော နားလည်သဘောပေါက်မှုလိုပေသည်။ မည်သည့် နေရာတွင်မှ သုံးပါးတစ်ဆူ ဘုရားသခင်ကို ရှင်းလင်းစွာ ရည်ညွှန်းထားခြင်းမရှိပေ။ အချို့ ကျမ်းပိုဒ် များအား ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင် ပြန်လည်၍ ဖော်ပြထား သော်လည်း သုံးပါး တစ်ဆူ အတွေးအခေါ်သဘောတရား မသက်ရောက် ပေ။ ကနဦးရာစုများက အငြင်းပွားမှုများတွင်လည်း ဤကျမ်းချက်ကို ကိုးကားပြီး အသုံးမပြုခဲ့ကြပေ။

၂။ အစအဦး၌ နှုတ်ကပတ်တော်ရှိ၏ (ယောဟန် ၁:၁)

တမန်တော်ယောဟန်သည် ဂရိဝေါဟာရ (Logos နှုတ်ကပတ် တော်)အား မည်သည့်သဘောတရားနှင့် အသုံးပြုလျက်ရှိသည်ကို နားလည် သဘောပေါက်ရန် အရေးကြီးသည်။ အနက်အဓိပ္ပါယ်အား ထိုခေတ် အခါက ဂရိပညာရှင်တို့၏ အတွေးအခေါ်များထဲတွင် ရှာဖွေလေ့လာခြင်းမ ပြုဘဲ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းများတွင်ပါရှိသော ဟေဗြဲအတွေး အခေါ်များတွင် ရှာဖွေရန် ဖြစ်သည်ဟူ၍ ယခုခေတ်တွင် ယေဘုယျအားဖြင့် သဘော တူညီကြသည်။ ဂျူးဘာသာရေး အတွေးအခေါ်နှင့် အရေးအသားတွင် နှုတ်ကပတ်တော်နှင့် ပညာဉာဏ်သည် ဘုရားသခင်နှင့်ပတ်သက်၍သာ သုံးနှုန်း ကြသည်။ ပညာဉာဏ်နှင့်ပတ်သက်၍ သူတို့ ကျမ်းတွင် ထူးခြားသော ကျမ်းချက်တစ်ခုပါရှိပေသည်။

“ငါ့ဉာဏ်ပညာသည် သမ္မာသတိနှင့်ပေါင်း၍၊ လိမ္မာသော သိပ္ပံ အတက်များကို ဘော်တတ်၏။ ထာဝရဘုရားသည် ရှေးအမှုတော်ကို မပြုမီ ထွက်ကြွတော်မူစကပင် ငါ့ကို ပိုင်တော်မူ၏။ မြေကြီးမဖြစ်မီ ရှေးဦးစွာသော ကာလ အနန္တကာလမှစ၍ ငါသည် ဘိသက်ခံပြီး၊ မိုးကောင်း ကင်ကို ပြင်တော်မူသောအခါ ငါရှိ၏” (သုတ္တံ၊ ၈:၁၂၊ ၁၄၊ ၂၂-၂၃၊ ၂၇)။

အောက်ပါကြေညာချက်နှင့်ဆက်လက်ပြီး ပေါင်းစည်းပါ။

“ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့် မိုဗ်းကောင်းကင်ကို ၎င်း” (ဆာလံ၊ ၃၃:၆)။

ဂရိဘာသာစကားဖြင့်ရေးသားသော ဤဆာလံတွင် “နှုတ်ကပတ်” သည် Logos ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်က ARAMAIC ထုတ်ဖော် ဝေဖန်ချက် များတွင် Memra (နှုတ်ကပတ်) သည် ဘုရားသခင်၏ နာမတော် အနေနှင့် အသုံးပြုခဲ့သည်။ ယောဟန်ခေတ်ကာလက ဂရိအတွေးအခေါ် ပညာ၌ Logos ကို လက်ရှိအသုံးပြုနေသည့်အတွက် ယောဟန်က စစ်မှန်သော သမ္မာကျမ်းဖော်ပြချက်ကို ဖော်ထုတ်ဖို့ရန် လိုအပ်ပေသည်။ Logos သည် စိတ်အတွေးအခေါ်၌ ဆင်ခြင်မှုတစ်ရပ်မှ လုပ်ဆောင်ချက် အားဖြင့် သရုပ်ဖော်သည့်အခါ ဘုရားသခင်၏ ဉာဏ်ပညာအား မိမိ၏ ရည်ရွယ်ချက် ဖြင့် သရုပ်ဖော်ဆောင်ခြင်းဖြစ်လာပေသည်။ ထို့ကြောင့် နှုတ်ကပတ် တော်သည် ဘုရားသခင်၏ အတွေးအခေါ်အား ကိုယ်စား ပြုပေသည်။ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဘုရားသခင်ဖြစ်ပြီး အခြားအနက် ဖော်ဆိုချက်တစ်ခု တွင် “ဘုရားသခင်၏ အဖြစ်သည် နှုတ်ကပတ်တော်၏ အဖြစ်” ပင်ဖြစ် သည်။ ဘုရားသခင်၏ စစ်မှန်သောအရေးပါပုံမှာ မိမိ၏ အတွေးအခေါ်နှင့် အလိုတော်ပင်ဖြစ်သည်။

“နှုတ်ကပတ်တော်သည်လည်း လူ့ဇာတိအဖြစ်ကို ခံယူ၍” (၁ယော၊ ၁:၁၄) ဘုရားသခင်၏ သားတော်တည်းဟူသော သခင်ယေရှုမွေး ဖွားလာခဲ့သည်။ လူပြန်လည်ဝင်စားသော သားတော်မဟုတ်ဘဲ ပြန်လည် ဝင်စားသော နှုတ်ကပတ်တော်ပင်ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်တည်းဟူသော သားတော် ကြိုတင်တည်ရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာယူဆခြင်းသည် သဘာဝကျ ပေ။ ယောဟန်၏ “နှုတ်ကပတ်” အားလည်း ထိုကဲ့သို့ အဓိပ္ပါယ်ကောက် ယူရန် မဖြစ်နိုင်ပေ။ သမ္မာကျမ်း၏ သွန်သင်မှုများသည် ဤကဲ့သို့သော

ယုံကြည်ချက်သွန်သင်မှုများအား အထောက်အကူမပြုကြောင်းဖော်ပြရန် ကျွန်ုပ်တို့ ကြိုးပမ်းခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

၃။ “အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ကိုယ်အလိုသို့လိုက်ခြင်းငှါ ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်သည်မဟုတ်။ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူ သောသူ၏ အလိုတော်သို့လိုက်ခြင်းငှါ ဆင်းသက်၏” (ယောဟန်၊ ၆:၃၈)။

မည်သည့်အဓိပ္ပါယ်ဖြင့် သခင်ယေရှုကောင်းကင်ဘုံမှ ဆင်းကြွ လာခဲ့သနည်း။ မွေးဖွားခြင်းနှင့်ပတ်သက်သည့် အကြောင်းတွင် သခင်ယေရှု ပေါ်ထွန်းလာခြင်းမှာ မိခင်မာရီအပေါ်သို့ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော် (အထက်မှာအကြီးမားဆုံး သောတန်ခိုး) ဆင်းသက်တော်မူခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်တိုက်ရိုက်ပါဝင် လုပ်ဆောင်မှု အားဖြင့် သခင်ယေရှု မွေးဖွားခဲ့သည်။ ထူးခြားသည့်အချက်မှာ လူသား ထုတစ်ရပ်လုံး၌ သခင်ယေရှုတစ်ဦးတည်းသာလျှင် ကောင်းကင်ဘုံမှဆင်း သက်လာသည်ဟူ၍ ပြောကြားထွက်ဆိုနိုင်သည်။

သခင်ယေရှုသည် ကောင်းကင်ဘုံ၏ ပါဝင်ပတ်သက်မှုအားဖြင့် မိမိနှင့်မိမိ၏ ထွက်ဆိုချက်အား ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။ ဂျူးလူမျိုးများအကြား တည်ရှိနေသည့် ကြီးမားသော ခြားနားမှုကို ထောက်ပြနိုင်ခဲ့သည်။ တမန်တော် ယာကုပ်က ပညာတရားနှစ်ခုရှိကြောင်း ကြေညာခဲ့သည့်အခါ အဖိုးထိုက်တန်သော သဲလွန်စတစ်ခုကို ဖော်ပြခဲ့သည်။ ပညာတရား တစ်ခုမှာ ကာမဂုဏ်လိုက်စားခြင်းနှင့် သက်ဆိုင်ပြီး ဆိုးညစ်သည်။ ကျန်တစ်ခုမှာ အထက်က သက်ရောက်သည့်အရာဖြစ်သဖြင့် ဖြည်းဖြည်း သောသဘောရှိခြင်း၊ စင်ကြယ်ခြင်း၊ အသင့်အတင့်နေတတ်ခြင်းရှိသည် (ယာကုပ်၊ ၃:၁၄-၁၈)။ ပထမတစ်ခုမှာ မိမိစိတ်အလိုဆန္ဒများကိုသာ ဖြည့်ဆည်းသော လူသား၏ သဘာဝအတွေးအခေါ်ဖြစ်သည်။ ဒုတိယမှာ

ဘုရားသခင်၏စိတ်နှင့်အတွေးအခေါ်ဖြစ်သည်။ သခင်ယေရှုက မိမိကြွ
လာခြင်းသည် မိမိအလိုဆန္ဒအား ဖြည့်ဆည်းရန်မဟုတ်။ မိမိအား
စေလွှတ်တော်မူသောသူ၏ အလိုတော်သို့ လိုက်ရန်သာဖြစ်ကြောင်း
အတိအကျပြောကြားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဂျူးလူမျိုးများအား ပြောဆိုနိုင်ခဲ့
သည်။

“ယေရှုကလည်း သင်တို့သည် အောက်သားဖြစ်ကြ၏။ ငါမူကား
အထက်သားဖြစ်၏” (ယောဟန်၊ ၈:၂၃)။

“ငါ့ကိုမြင်သောသူသည် ခမည်းတော်ကိုမြင်၏” (ယောဟန်၊
၁၄:၉)။

သခင်ယေရှုနှင့်ဘုရားသခင်သည် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတည်း မဟုတ်
သော်ငြားလည်း သားတော်သည် ခမည်းတော်၏ အတွေးအခေါ်
နှင့်ပညာတရားကို ပြည့်စုံစွာ ရောင်ပြန်ဟပ်စေသည်။

၄။ **“အိုအဘ၊ ဤကမ္ဘာမတည်မရှိမှီ အထံတော်၌ အကျွန်ုပ်ခံ
စားသော ဘုန်းအသေရေနှင့် ယခုတွင်လည်း အကျွန်ုပ်ကို
အထံတော်၌ ချီးမြှောက်တော်မူပါ။ အိုအဘ၊ ကိုယ်တော်သည်
ဤကမ္ဘာ မတည်မရှိမှီ အကျွန်ုပ်ကို ချစ်၍”** (ယောဟန်၊ ၁၇:၅၊၂၄)။

သခင်ယေရှုသည် သီးခြားပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအနေနှင့် မရပ်တည်မီ
ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်ပြုခြင်းနှင့် ချစ်ခင်ခြင်းကို ခံရကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့
သဘောပေါက်ရန် အခက်အခဲနှင့်ကြုံတွေ့ရကြပေသည်။ အမှန်မှာ
အချိန်အပေါ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ကန့်သတ်သော အမြင်အားဖြင့် ပြဿနာ
ပေါ်ပေါက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

အချိန်ကာလ ရွှေ့လျားမှုသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် မျဉ်းတစ်
ကြောင်း ကဲ့သို့ပင်ဖြစ်သည်။ သီးခြားဖြစ်ရပ်များသည် လှိုင်းပေါ်တွင်
တိကျသည့် အမှတ်များဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အာဗြဟံ၊ မောရှေ၊ ဒါဝိဒ်၊

ဒံယေလ၊ ခရစ်တော်နှင့်တမန်တော်များ အချိန်အတိုင်း အတာအရ
ပေါင်းစည်းဆက်နွယ် မှုကို ဖော်ပြရလျှင် အောက်ပါအတိုင်းဖြစ် ပေမည်။

အာဗြဟံ	မောရှေ	ဒါဝိဒ်	ဒံယေလ	ခရစ်တော်	တမန်တော်များ
၁၈၀၀ဘီစီ	၁၄၀၀ဘီစီ	၁၀၀၀ဘီစီ	၆၀၀ဘီစီ	ဘီစီ/အေဒီ	၅၀၀အေဒီ

မြင်တွေ့နိုင်သည့် ပုံရိပ်အစီအစဉ်သည် မလွဲမသွေ ပေါ်ပေါက်
လာသည်။ ရာဇဝင်သမိုင်းတွင် ၎င်းတို့ ပါဝင်ပတ်သက်သည့် ကဏ္ဍအား
အခြားနည်းလမ်းဖြင့် တွေးခေါ်ဖော်ပြ၍ မဖြစ်နိုင်ပါ။ သို့ရာတွင် ဤသို့ဖြစ်
ခြင်းသည်လည်း ကျွန်ုပ်တို့၏ကန့်သတ်ချက်ရှိသော အတွေးအခေါ်များ
ကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။ ကြာမြင့်ပြီးဖြစ်သည့် အတိတ်အား ကျွန်ုပ်တို့
အသိတရားမရှိသကဲ့သို့ အနာဂတ်အတွက်လည်း ထိုနည်းတူပင် ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်၏အကြံအစည်တော်သည် ဤကန့်သတ်
ချက်များအားဖြင့် ထိန်းချုပ်ထားခြင်းမရှိပေ။ ဘုရားသခင်၏စိတ်အတွေး
အခေါ်သည် အစွမ်းတန်ခိုး၌ အတိုင်းအဆ၊ ကန့်သတ်ချက်မရှိပေ။
အတိတ်အခြေအနေ၊ အနာဂတ်အခြေအနေတို့အား သိနိုင်သည့် စွမ်းဆောင်
မှုရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏အချိန်အတိုင်းအတာ
အတွက် အတွေ့အကြုံအားလုံး မျဉ်းတစ်ခုဖြင့် ကိုယ်စားပြုသတ်မှတ်၍
မရပေ။ အောက်တွင်ဖော်ပြသည့် ပုံစံနှင့်ပိုမိုသဏ္ဍာန်တူနီးစပ်မည်။

မောရှေသည် အာဗြဟံမတိုင်မီက မတည်ရှိခဲ့ကြောင်း ဒါဝိဒ်သည်
ဒံယေလထက် လေးရာစုခန့်စောပြီး တည်ရှိခဲ့ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့သိရှိကြ
သည်။ သို့ရာတွင် ပုံတွင် ဖော်ပြသည့်အတိုင်း ဘုရားသခင်သည်
စက်ဝိုင်းခြမ်း၏ဗဟိုတွင် တည်ရှိနေသည်။ ၎င်းတို့ အသီးသီးနှင့် အကွာ
အဝေး တူညီနေပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ခံယူသည် အကွာအဝေးဟူသော
အရာသည် ဘုရားသခင်၏အတိုင်းအဆ အကန့်အသတ်မရှိသည့် အသိ
တရားအား ကိုယ်စားပြုသည်။ တစ်ဦးချင်း မိမိကိုယ်မိမိ ဖြစ်စေလိုသည့်

အရာအား မမွေးဖွားမီကပင် အသိတရားရှိခဲ့သည်။ ၎င်းတို့အား ပုံဖော်နိုင်ပြီး ၎င်းတို့နှင့်ပတ်သက်၍ ပရောဖက်ပြုနိုင်ပေသည်။ သားတော်သည် မည်သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်မည်ကို အမှန်တကယ်မွေးဖွားပြီး သီးခြားပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအနေနှင့် မတည်ရှိစဉ်ကာလကပင် အဖခမည်းတော် သိရှိခဲ့သည်။ သားတော်မှ တစ်ဆင့် မိမိ၏ လုပ်ဆောင်မှုများကို စီစဉ်ရေးဆွဲနိုင်သည်။ မိမိ၏တစ်ပါး တည်းသော သားတော်အား ကြိုတင်၍ဂုဏ်ကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံစေပြီး ချစ်ခင်နိုင် ပေသည်။

တမန်တော်ပေတရု၏ အဆို

“ထိုခရစ်တော်အား ဤကမ္ဘာမတည်မရှိမှီ ခန့်ထားတော်မူခြင်းကို ခံနှင့်သည်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်သော သင်တို့အတို့ ဤနောက်ဆုံးသောကာလ၌ ထင်ရှားတော်မူပြီ” (၁ပေါး ၂၀)။ အချို့ဘာသာပြန်ဆိုမှုများတွင် “ခန့်ထားတော်မူခြင်း”ကို ကြိုတင်သိရှိသည်။ ကြိုတင်ပြီး ဘိသိက်သည်ဟူ၍ ပြန်ဆိုကြသည်။”

ထို့အပြင် သခင်ယေရှုကလည်း ဂျူးလူမျိုးများကို ပြောကြားခဲ့သည်။

“သင်တို့အဘ အာဗြဟံသည် ငါကြွလာမည့်အချိန်ကာလကို မြော်မြင်ခြင်းငှါ အလွန်အလိုရှိ၏။ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား အာဗြဟံ မဖြစ်မှီ ငါဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။” (ယောဟန်၊ ၈:၅၆-၅၈)

အာဗြဟံသည် ကတိတော်များအား လက်ခံရရှိပြီးသည့်နောက် ပိုင်းတွင် “လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကောင်းချီမင်္ဂလာကို ခံရကြမည် အကြောင်း” မျှော်လင့်စောင့်ဆိုင်းခဲ့သည်။ မိမိသည် ကြွလာမည့်အရှင်ဖြစ်ပြီး ဘုရားသခင်၏ ရည်ရွယ်ချက်၌ အာဗြဟံထက်ပင် ဦးစားပေးမှုရှိကြောင်း သိရှိခဲ့သည် (ကမ္ဘာ၊ ၁၂:၃)။

၅။ “ထိုသားတော်သည် မျက်မြင်မရသော ဘုရားသခင်၏ပုံ သဏ္ဍာန်တော်ဖြစ်၏။ ဝေနေယျသတ္တဝါအပေါင်းတို့တွင်လည်း သားဦးဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုသခင်အတို့အလိုငှာ၎င်း၊ ခပ်သိမ်းသော အရာမဖြစ်မှီ ဖြစ်တော်မူ၍ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် တန်ခိုးတော်အားဖြင့်သာတည်ကြ၏။ အသင်းတော်တည်းဟူသော ကိုယ်၏ဦးခေါင်းဖြစ်တော်မူ၏။ အရာရာ၌ထူးမြတ်ခြင်းငှါ မူလအရင်းဖြစ်၍ သေသောသူတို့တွင် သားဦးဖြစ်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား ခပ်သိမ်းသော ပြည့်စုံခြင်းကို သားတော်၌ ကျိန်းဝပ်စေခြင်းငှာ၎င်း” (ကောလော၊ ၁:၁၅-၁၈)။

ဘုရားသခင်၏ ကြိုတင်သိရှိသော အသိတရားမူဝါဒသည် နောက်ဆုံးတွင် ဖော်ပြထားသည့် ကျမ်းချက်အစိတ်အပိုင်းအား နားလည်သဘောပေါက်နိုင်စေရန် ကြီးမားသော အထောက်အကူပြုပေသည်။ ထို့ကြောင့် ရှင်ပေါလုသည် ကမ္ဘာလောကအတွက် ဘုရားသခင်၏ ရည်ရွယ်ချက်၌ ခရစ်တော်၏ ကြိုတင်ထင်ပေါ်မှုရှိသော အဆင့်အား အလေးပေးထားခြင်း ဖြစ်သည်။

သခင်ယေရှုသည် “ဘုရားသခင်၏ပုံသဏ္ဍာန်”ဖြစ်သည်ဟူသော အချက်မှာ မည်သည့်အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်သနည်း။ ပေါလုကကောရိန္နူ အသင်းတော်အား ရှင်းလင်းဖော်ပြခဲ့သည်။

“...မှောင် မိုက်ထဲက အလင်းထွန်းလင်းမည်အကြောင်း မိန့်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည် ယေရှုခရစ်၏ မျက်နှာ၌ ထွန်းလင်းသော ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ကိုသိသော ဉာဏ်၏ အရောင်ကို ပေးလိုသောငှါ သူတို့ စိတ်နှလုံးထဲ၌အလင်းကို ထွန်းလင်းစေတော်မူ၏” (၂ကော၊ ၄:၄-၆)။

ခရစ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ ပုံသဏ္ဍာန်တော်ဖြစ်ခြင်းမှာ မိမိသည် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်အတွက် အသိတရားအလင်းကို ပေးခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ မိမိ၏ အကျင့်စရိတ်အားဖြင့် ဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ဆိုသည်မှာ တောက်ပသောအလင်းရောင် သို့မဟုတ် နိမိတ်လက္ခဏာအစွမ်းတန်ခိုးမဟုတ်ပေ။ သန့်ရှင်းခြင်း၊ သမ္မာ တရားနှင့်သနားခြင်း ကရုဏာ၌တည်ရှိသော ဘုရားသခင်၏ စရိုက်လက္ခဏာပင်ဖြစ်သည်။ ယောဟန်၏ ဖော်ပြချက်အရ သခင်ယေရှု၏ စရိုက်လက္ခဏာတွင် ပုံရိပ်ပေါ်လွင်ထင်ရှားလျက် ရှိနေပေသည်။

“ခမည်းတော်၌ တပါးတည်းသော သားတော်၏ ဘုန်းကဲ့သို့ သူ၏ ဘုန်းတော်ကို ငါတို့သည် မြင်ရကြပြီ” (ယော၊ ၁:၁၄)။

သခင်ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏ ပုံသဏ္ဍာန်တော်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရာ၌ ကာယပိုင်းဆိုင်ရာ ပုံသဏ္ဍာန်တူညီခြင်းမဟုတ်ဘဲ ခမည်းတော်၏ ဝိညာဉ်တော်၊ သမ္မာတရားနှင့် ကျေးဇူးတော်ပုံရိပ်ထင်ဟပ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

သခင်ယေရှုသည် ခပ်သိမ်းသော ဖန်ဆင်းခြင်းတို့၏ သားဦးဖြစ်တော်မူ၏။ ဓမ္မသစ်ကျမ်းထဲ၌ သားဦးဟူ၍ နှစ်ကြိမ်ခေါ်ဆိုထားခြင်းသည် လူသားအမျိုးအနွယ်ထဲတွင် သေခြင်းမှထာဝရအသက်ရှင်ခြင်းသို့ ရောက်ရှိသော အဦးဆုံးသော လူသားပင်ဖြစ်သည်။

ယေရှုခရစ် “သေသောသူတို့တွင် သားဦးဖြစ်တော်မူထသော” (ဗျာ၊ ၁:၅)။

“ခရစ်တော်သည် သေခြင်းမှအဦးဆုံးထမြောက်၍” (တမန်၊ ၂၆:၂၃)။

“အများသောညီတို့တွင် သားဦးဖြစ်တော်မူမည်အကြောင်း” (ရောမ၊ ၈:၂၉)။

သခင်ယေရှုသည် ထာဝရရှင်သန်သူများ၏ အသစ်သောဖန်ဆင်းခြင်း၌ အစဦးဖြစ်သည်။ ခရစ်တော်၌ လက်ရှိ ယုံကြည်သူများသည် ဤကတိတော်၌ ခရစ်တော်နှင့် အတူ အမွေခံများဖြစ်ကြသည်။ (ရောမ၊ ၈:၁၇)။

၆။ ယေရှုခရစ်၌ရှိသော ထိုစိတ်သဘောကို သင်တို့၌လည်း ရှိစေကြလော့။ ထိုသခင်သည် ဘုရားသခင်၏ သဏ္ဍာန်တော်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်နှင့် ပြိုင်သောအမှုကို လူယူခြင်းအမှုဟူ၍ မထင်မမှတ်လျက်ပင် မိမိအသရေကိုစွန့်၍ အစေခံကျွန်၏ သဏ္ဍာန်ကို ယူဆောင်လျက် လူကဲ့သို့သော အပြစ်၌ဘွားမြင်ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ ထိုသို့ လူ၏ ဂုဏ်အင်္ဂါလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံလျက် အသေခံခြင်းသာမဟုတ်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံခြင်းတိုင်အောင် အစေကျွန်ခံ၍ ကိုယ်ကိုယ်ကို နှိမ့်ချတော်မူ၏” (ဖိလိ၊ ၂:၅-၈)။

ဤကျမ်းပိုဒ်ကို ရေးသားခြင်း၌ ပေါလု၏ ယေဘုယျရည်ရွယ်ချက်အား သံသယဖြစ်ဖွယ်မရှိပေ။ ခရစ်တော်၏ နောက်လိုက်များသည် မိမိကိုသခင်ကဲ့သို့ စိတ်နှိမ့်ချစွာ ပုံသက်သေပြ အသက်ရှင်ရမည်။ ရှင်ပေါလုသည် ခရစ်တော်၏ အတွေ့အကြုံ ပုံသဏ္ဍာန်နှင့်ပတ်သက်သည့် ဝေဖန်ချက်များအား ဖော်ပြခဲ့သော်လည်း မိမိ၏ လေ့လာချက်များအား အနက်အမျိုးမျိုး ဖော်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။

“ဘုရားသခင်၏ သဏ္ဍာန်တော်၌” ဟူသော ဝေါဟာရသည် ပြဿနာတစ်ခုပေါ်ပေါက်စေသည်။ “သဏ္ဍာန်တော်” ဟု ခေါ်ဆိုရာ၌

ပေါလုသည် မည်သည့်အဓိပ္ပါယ်ကို ရည်ညွှန်းနေပေသနည်း။ သခင်ယေရှုသည် လူသားတို့၌ ထာဝရတည်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အနေနှင့်ပေါ်ပေါက်လာခြင်း မဟုတ်သောကြောင့် ကာယပိုင်း အဓိပ္ပါယ်ဖော်ဆိုခြင်းမဖြစ်နိုင်ပေ။ ရှင်ပေါလုသည် “အစေခံကျွန်၏သဏ္ဍာန်” ဟူ၍ ထပ်မံပြီး အသုံးပြုခဲ့သည်။ သခင်ယေရှုသည် တပည့်တော်များရှေ့တွင် ဒူးထောက်ပြီးအစေခံ တစ်ဦး၏ပုံစံ အနေအထားနှင့် တာဝန်တို့ကို ခံယူကာ ခြေထောက်များကို ဆေးကြောပေးခဲ့သည်။ မိမိသည် အစေခံရန် ကြွလာခဲ့သည်ဟူ၍ မိန့်ကြားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် မိမိ၏အမှုတော်ဆောင်လုပ်ငန်းတွင် မိမိကဲ့သို့သော လူသားများအပေါ်၌ ဘုရားသခင်၏ခံယူချက်ကို ထားရှိပြီး ဘုရားသခင်၏အခွင့်အာဏာနှင့် ပြောဆိုကာ နာမတော်ကိုလည်း အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။ “ဧမာနွေလ” တည်းဟူသော ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူရှိ တော်မူသော ဘုရားသခင် ပင်ဖြစ်သည်။

“ဘုရားသခင်နှင့်ပြိုင်သောအမှုကို လုယူခြင်းအမှုဟု မထင်မမှတ်” အနက်ဖော်ပြဆိုချက်တွင် “ဘုရားသခင်နှင့်တန်းတူဖြစ်မှုကို စွဲကိုင်ခြင်း” မပြုခဲ့ပေ။ ထိုကဲ့သို့ တန်းတူဖြစ်မှုသည် သခင်ယေရှု၏သစ္စာရှိသော အစေခံခြင်းအတွက် အကြီးမားဆုံးသောရလဒ်ဖြစ်သည်။

“ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်ကို အလွန်ချီးမြှောက်၍ ဘွဲ့နာမ တကာတို့ထက် ကြီးမြတ်သော ဘွဲ့နာမကို ပေးသနာတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား ကောင်းကင်သတ္တဝါ၊ မြေကြီးသတ္တဝါ၊ မြေကြီးအောက်၌ ရှိသော သတ္တဝါတည်းဟူသော ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့သည် ယေရှု၏ဘွဲ့နာမတော်ကို ဒူးထောက်၍ ယေရှုခရစ်သည် သခင်ဖြစ်တော်မူ၏ဟု နှုတ်နှင့်ဝန်ခံသဖြင့် ခမည်းတော်ဘုရား၏ဘုန်းအသရေတော်ကို ထင်ရှားစေကြမည်အကြောင်းတည်း” (ဖိလိပိ၊ ၂:၉-၁၁)။

ရှင်ပေါလု၏စိတ်အတွေးအခေါ်တွင်ရှိသော တန်းတူဖြစ်မှုသည် ဘုရားသခင်၏ပိုင်ဆိုင်မှုအား ဝေမျှအုပ်စိုးခင်းကို ဆိုလိုသည်။ ဘုရားသခင်နှင့်အဆင့်အတန်းတူညီမှုကို မဆိုလိုကြောင်း ရှင်ပေါလုက အောက်ပါ ကျမ်းချက်အားဖြင့် အဆုံးသတ်ဖော်ပြသည်။

“ခမည်းတော်ဘုရား၏ဘုန်းအသရေတော်ကို ထင်ရှားစေမည် အကြောင်းတည်း။”

သခင်ယေရှုသည် မိမိ၏ကိုယ်ပိုင်အလိုဆန္ဒအရ အခွင့်အာဏာ အတွက် အထိပ်ကိုစွဲကိုင်ရန် မကြံရွယ်ခဲ့ပေ။ ဘာသာစကားအရ အဆက်အသွယ်မရှိခဲ့သော်ငြားလည်း ဧဒင်ဥယျာဉ်၏ အဖြစ်အပျက်နှင့် နှိုင်းယှဉ်ခြင်းသည် တမူထူးခြားသည်။ ဘုရားသခင်တားမြစ်ထားသည့် အသီးကို စားလျှင် မသေရုံသာမကဘဲ ဘုရားသခင်ကဲ့သို့ဖြစ်ပြီး အဆိုးနှင့် အကောင်းတို့အား ခွဲခြားသိရှိနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဧဝကို မြွေကပြောကြားသည့်အခါ သူမယုံကြည်ခဲ့သည်။ ဘုရားသခင်နှင့်တန်းတူဖြစ်မည် ဟုဆိုသောကြောင့် သူမသည် မိမိစိတ်ဆန္ဒအရ ဆုလဒ်အားစွဲကိုင်ရယူရန် ကြိုးစားခဲ့သည်။ အာဒံသည်လည်း သူမ၏လမ်းစဉ်သို့ လိုက်လျှောက်ခဲ့သည်။ သခင်ယေရှု၏နည်းလမ်းကမူ ဤကဲ့သို့ မဟုတ်ပေ။ ဂေသရေမန်ဥယျာဉ် ၌ နောက်ဆုံးသော ဆုတောင်းချက်မှာ မိမိ၏အသက်တာလမ်းစဉ်ပင် ဖြစ်ခဲ့ ပေသည်။ “ကျွန်ုပ်အလိုရှိသည်အတိုင်း မဖြစ်ပါစေနှင့်။ ကိုယ်တော်အလိုရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်ပါစေသော” (မသဲ၊ ၂၆:၃၉)။

သခင်ယေရှုသည် မိမိအတွက် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားမှု မရယူခဲ့သည်ကို “အစေခံကျွန်၏သဏ္ဍာန်” ဟူသော ဝေါဟာရအားဖြင့် သိရ သည်။ လူသားများအကြားတွင် လှည့်လည်သွားလာရာ၌ ကိုးကွယ်ထိုက် သည့် မင်းသားတစ်ပါးအနေနှင့် မဟုတ်ဘဲ ဟောရှာယပရောဖက်ပြုခဲ့သည့် အတိုင်း ဘုရားသခင်၏ အစေခံ ပုံသဏ္ဍာန်ကိုသာ ခံယူသည်။

“အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်သည် စည်းစိမ်ရှိ သော်လည်း ဆင်းရဲတော်မူခြင်းအားဖြင့် သင်တို့သည် စည်းစိမ်ရှိစေခြင်း ငှာ သင်တို့အတွက်ကြောင့် ဆင်းရဲခြင်းကို ခံတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို သင်တို့ သိကြ၏ ” (၂ကော၊ ၈:၉)။

သခင်ယေရှုသည် “လူကဲ့သို့သော အဖြစ်၌ ဘွားမြင်ခြင်း”ခံခဲ့ သည်။ လူကဲ့သို့သောအဖြစ် ဟူသော ဝေါဟာရသည် သဏ္ဍာန်တူသော် လည်း ထပ်တူညီခြင်းမရှိဟူသော အဓိပ္ပါယ်မပေါက်နိုင်ပေ။ ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ရှိရပြီဖြစ်သော ဓမ္မသစ်ကျမ်း၏အလေးပေး သက်သေခံချက်အရ မိမိညီအစ်ကိုတို့နှင့် လုံးလုံးတူရသောအကြောင်း အသွေးအသားနှင့် ဆက်ဆံ ကြသောကြောင့် မိမိတို့တွေ့ကြုံခံစားရသော စုံစမ်းခြင်းအလုံး စုံကိုလည်း ခံစား ရသည်(ဟောပြော၊ ၂:၁၄၊ ၁၇၊ ၄:၁၅)။ သဏ္ဍာန်တူညီမှုသည် လူ၏ ဂုဏ်အင်္ဂါလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံလျက်ရှိကြောင်း အသိအမှတ်ပြုခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤခက်ခဲရှုပ်ထွေးသော သမ္မာကျမ်းချက်သည် ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင် ပါရှိသော ကျန်သွန်သင်မှုများနှင့်လုံးဝ ကိုက်ညီမှုရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။ သခင်ယေရှုသည် ရာနှုန်းပြည့်လူသား ဖြစ်သော်ငြားလည်း ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်သည်။ သူ၏ထူးခြားသောအဆင့်တွင် ခံစားရသော ကိုယ်ပိုင် ပြည့်စုံမှုနှင့်မာန်မာနတို့ကို ဘေးဖယ်ပြီး နိမ့်ချမှုအားဖြင့် သူတစ်ပါး အတွက် ရွေးနှုတ်ခြင်းလုပ်ဆောင်သဖြင့် စစ်မှန်သော ယုံကြည်သူများအတွက် ပုံဥပမာဖြစ်လာပေသည်။

၇။ “အကျွန်ုပ်၏ အရှင်၊ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်ပါတကား” (ယောဟန်၊ ၂၀:၂၈)။

သောမ၏နှုတ်ထွက်စကားများဖြစ်ပြီး လက်တော်နှင့်နံလေးတော် တွင် တွေ့ရှိရသည့် သံချက်၊ လှံချက်တို့အားဖြင့် သခင်ယေရှု ရှင်ပြန်

ထမြောက်ခြင်းဖြစ်ရပ်မှန်အား လက်ခံယုံကြည်ကာ သခင်ယေရှုသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်သည်ဟူသော ထွက်ဆိုချက်အတွက် မကြာခဏ သက်သေ အထောက်အထားအနေနှင့် ရည်ညွှန်းကြသည်။ သို့ရာတွင်ဆိုလိုရင်းအား ကျွန်ုပ်တို့ သဘောပေါက်နားလည်နိုင်ပါသလား။ ဘုရားသခင်၏ “နာမ တော်”အကြောင်း သမ္မာကျမ်း သွန်သင်သော သော့ချက်ကို တွေ့နိုင်သည်။ ဘုရားသခင်သည် ဣသရေလသို့ မောရှေမှတစ်ဆင့် အောက်ပါ စည်းကမ်း ချက်များအား ကြေညာခဲ့သည်။

“ထာဝရဘုရား၊ ထာဝရဘုရား ချစ်သနားခြင်းမေတ္တာကရုဏာ နှင့် ပြည့်စုံ၍ စိတ်ရှည်ခြင်း၊ ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းနှင့်ကြွယ်ဝ တော်မူထသော အထောင်အသောင်းမျှသော သူတို့အား သနားခြင်း၊ ကျေးဇူးတရားကို စောင့်တော်မူထသော၊ အဓမ္မကျင့်ခြင်း၊ တရားတော်ကို လွန်ကျူးခြင်း ပြစ်မှားခြင်းအပြစ်တို့ကို ဖြေလွှတ်သော်လည်း အချည်းနှီး သက်သက် ဖြေလွှတ်တော်မမူထသော သားစဉ်မြေးဆက် တတိယအဆက်၊ စတုတ္ထအဆက်တိုင်အောင် အဘတို့၏အပြစ်ကို သားတို့၌ဆပ်ပေးစီရင် တော်မူသောဘုရားသခင်ဟု ကြွေးကြော်တော်မူ၏ ” (ထွက်၊ ၃၄:၆-၇)။

ဤကျမ်းပိုဒ်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ နာမတော် သည် မိမိကိုယ်မိမိ အကျင့်စရိုက်ကောင်းမွန်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်၏စရိုက်သဘာဝဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် နာမတော် သည် တစ်ပါးသူတစ်ဦးကိုလည်း မှည့်ခေါ်နိုင်သည်။ ဣသရေလတို့အား ကန္တာရထဲ၌ မိန့်ဆိုခဲ့သည့် ထွက်ဆိုချက်များအား လေ့လာကြည့်ပါ။

“ကြည့်ရှုလော့၊ လမ်းခရီး၌ သင့်ကို စောင့်ရှောက်၍ ငါပြင်ဆင် နှင့်သောအရပ်သို့ ပို့စေခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်တမန်ကို သင့်ရှေ့၌ ငါစေလွှတ် ၏။ ထိုတမန်ကို ရိုသေစွာပြုလော့။ စကားတော်ကို နားထောင်လော့။ အာဏာတော်ကို မဆန်နှင့်။ သင်တို့ပြစ်မှားသောအပြစ်ကို သူသည်မလွတ်၊ ငါ့နာမည်သည်သူ၌တည်ရှိ၏ ” (ထွက်၊ ၂၃:၂၀-၂၁)။

ကောင်းကင်တမန်သည် ဣသရေလအတွက် ရပ်တည်ပေးမည် ဖြစ်ကြောင်း ဤထူးခြားအံ့ဩဖွယ်ရာ ကျမ်းပိုဒ်အရ ဖော်ပြလျက်ရှိသည်။ ကောင်းကင်တမန်သည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ထွက်စကားများကို ၎င်းတို့ ထံသို့ ပြန်ကြားပြီး တရားစီရင်မည်။ အမှန်မှာ ကောင်းကင်တမန် သည် ဘုရားသခင်၏ အမည်နာမအား သရုပ်ဖော်သည်။ ၎င်းတို့အတွက် ဘုရားသခင်ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ဤမျှလုပ် ဆောင်ပေးမည်ဖြစ်ပါက ဘုရားသခင်၏ သားတော်ကိုယ်တိုင်သည် မည်မျှ လုပ်ဆောင်ပေးမည်နည်း။

“ထာဝရအသက်ဟူ၍ကား၊ မှန်သောဘုရားသခင်တဆူတည်း ဖြစ်တော်မူသော ကိုယ်တော်ကို၎င်း၊ စေလွှတ်တော်မူသော ယေရှုခရစ်ကို ၎င်း၊ သိကျွမ်းခြင်းတည်း။”

“ဤလောကထဲမှ အကျွန်ုပ်၌အပ်ပေးတော်မူသော သူတို့အား အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ နာမကိုပြပါပြီ။”

သန့်ရှင်းတော်မူသောအဘ၊ ကိုယ်တော်နှင့်အကျွန်ုပ်သည် တစ်လုံး တစ်ဝတည်းဖြစ်သကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသော ဤသူတို့သည် ဖြစ်ရပါမည်အကြောင်း၊ သူတို့ကို ကိုယ်တော်၏ နာမ၌တည်စေတော် မူပါ” (ယောဟန်၊ ၁၇:၃၊ ၆၊ ၁၁)။

“ငါသည် ခမည်းတော်နှင့် တလုံးတဝတည်းဖြစ်သည်” (ယောဟန်၊ ၁၀:၃၀)။

သခင်ယေရှုသည် အဖခမည်းတော်နှင့်စိတ်ပိုင်း၊ ဝိညာဉ်ပိုင်းပေါင်း စည်းမှုခံစားရသဖြင့် “ငါ့ကိုမြင်သောသူသည် ခမည်းတော်ကိုမြင်၏” (ယောဟန်၊ ၁၄:၉)ဟူ၍ ပြောဆိုနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ သခင်ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ထွက်စကားများကို ဖော်ပြပြီး ဘုရားသခင်၏ သမ္မာ တရား၊ တရားစီရင်ချက်များအား ကြေညာခဲ့သည်။ အတိုချုပ်ပြောရလျှင်

ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်တိုင် တည်ရှိနေခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သောမ၏ “အကျွန်ုပ်၏ အရှင်၊ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်ပါတကား” ဟူသော ထွက်ဆိုချက်သည် ဘုရားသခင်၏ သွန်သင်မှုနှင့် ကိုက်ညီပေသည်။ သောမသည် ယခင်က ထိုစကားကို ကြားဖူးသော်လည်း ယခုမှသာလျှင် သဘောပေါက် နားလည်ပေတော့သည်။

၈။ “သင်တို့သည် သွား၍ လူမျိုးတကာတို့ကို ငါ့တပည့်ဖြစ်စေလျက်၊ ခမည်းတော်၊ သားတော်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ နာမ၌ ဗတ္တိဇံကို ပေးကြလော့” (မသဲ၊ ၂၈:၁၉)။

ဤအကြောင်းအရာသည်လည်း နာမတော်နှင့်သက်ဆိုင်သဖြင့် ရှင်းလင်းဖော်ပြရန် သင့်တော်ပေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ခံယူကြသကဲ့သို့ သုံးပါးတစ်ဆူ ပုံသေနည်းမဟုတ်ပေ။ ဘုရားသခင်၏ ရွေးနှုတ်ခြင်း ရည်ရွယ်ချက်အား အဆင့်(၃)ဆင့်ဖြင့် ကြေညာခြင်းဖြစ်သည်။ ခမည်းတော် ၏ နာမတော်အား သန့်ရှင်းမြင့်မြတ်ခြင်း၊ သမ္မာတရားနှင့်သနားခြင်း ကရုဏာ၌ ရှင်းလင်းဖော်ပြထားပြီးဖြစ်သည် (ထွက်၊ ၂၄)။ ထိုနာမသည် ဘုရားသခင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့် ပေါ်လွင်ထင်ရှားခဲ့သည်။ ယုံကြည်ပြီး ရေနစ်ခြင်းခံသူများ ကယ်တင်ခြင်းရရှိဖို့ရန် မိမိ၏ ဝိညာဉ် အားဖြင့် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ သားတော်သည် ကြီးမားသော လုပ်ဆောင်မှု များ “ဝိညာဉ်တော်၏ စိတ်တော်” တို့အား ပုံရိပ်ဖော်ဆောင်ခြင်းအားဖြင့် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ် တော်တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်ကို ပေါ်လွင်ထင်ရှားစေခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် နာမ(၃)ခု မဟုတ်တော့ဘဲ တစ်ဆူတည်းသော ဘုရားသခင်အား ပေါ်လွင်ထင်ရှားစေခြင်းဖြစ်သည်။ ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင် ပါဝင်သည့် အခြားသွန်သင်မှုများနှင့်လည်း ကိုက်ညီမှု ရှိသည်။

၉။ “သားတော်ကိုကား အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ပလ္လင်သည် နိစ္စ ထာဝရပလ္လင်ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏နိုင်ငံသည် တရားသဖြင့် စီရင်သော နိုင်ငံဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ တရားကို နှစ်သက်၍ မတရားသောအမှုကို မုန်းတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် အိုဘုရားသခင် ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်၏အပေါင်းအဖော်တို့ထက် ကိုယ်တော်ချီးမြောက်၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဆီနှင့် ဘိသိက်ပေးတော်မူပြီ ဟုလာသတည်း” (ဟေဗြဲ၊ ၁:၈-၉)။

ဟေဗြဲ ၁:၁၁-၁၃ စာ၏ နိဒါန်းတွင် တမန်တော်ရှင်ပေါလု၏ ရည်ရွယ်ချက်အား အစဉ်သတိပြုရမည်။ ရှေးမဆွက ဘုရားသခင်သည် ပရောဖက်များမှတစ်ဆင့် ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ ယခုအခါတွင် မိမိ၏လက်ျာ ဘက်၌ ချီးမြောက်ထားရှိသော သားတော်အားဖြင့် ပြောဆိုသည်။ သားတော်သည် ကောင်းကင်တမန်များထက် ကြီးမြတ်သည်။ ၎င်းတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အစေခံများဖြစ်ပြီး ဘုရားသခင်၏သားတော်သည် “သားဦး ဖြစ်သည်။ လာလတုံသောခေတ်ကာလ၏ ခန့်ထားခြင်းခံရသည့် ရှင်ဘုရင် ဖြစ်သည်။ ဆာလံ၊ ၈၉မှ ပရောဖက်ပြုချက်က အထောက်အကူ ပြုသည်။

“အကယ်စင်စစ် သူ့ကို သားဦးအရာ၌ခန့်ထား၍ လောကီရှင် ဘုရင်တို့အပေါ်မှာ ချီးမြောက်မည်” (ဆာလံ၊ ၈၉:၂၇)။

သားတော်၏နိုင်ငံတော်အား အထက်ပါ ဖော်ပြသည့် ဟေဗြဲကျမ်း တွင် ရည်ညွှန်းဖော်ပြထားသည်။ သားတော်၏ စရိုက်လက္ခဏာနှင့် ပတ်သက်ပြီး သက်သေခံချက်အား သတိပြုပါ။ သားတော်သည် ဖြောင့် မတ်ခြင်းတရားကို မြတ်နိုးပြီး မတရားသောအမှုကို ရွံ့ရှာသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် မိမိအား ချီးမြောက်ခဲ့သည်။

ဘုရားသခင်သည် Elohim တည်းဟူသော အခေါ်အဝေါ်အား သားတော်နှင့်ပတ်သက်ပြီး အသုံးပြုရာ၌ စာရေးသူသည် အမှတ်စဉ်(၁) တွင် ဖော်ပြထားသည်။ (Elohim)နှင့် ပတ်သက်သော လေ့လာသုံးသပ် ချက်များအား ပြန်လည်ပြီး ရည်ညွှန်းရမည်။ ဣသရေလနိုင်ငံ၏ တရားသူကြီးများနှင့် ကောင်းကင်တမန်များအတွက် အသုံးပြုနိုင်လျှင် သားတော်နှင့်ပတ်သက်၍ ကျင့်သုံးခြင်းသည် အဆန်းမဟုတ်တော့ပေ။

ထူးခြားသည်မှာ တမန်တော်ပေါလု ဆက်လက်၍ ဖော်ပြသော ကျမ်းချက်ဖြစ်သည်။ သားတော်သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို မြတ်နိုး ပြီး မတရားသောအမှုကို ရွံ့ရှာသောကြောင့် “ဘုရားသခင်၊ သင်၏ဘုရား သခင်သည် ဘိသိက်ခြင်းဖြစ်သည်။” သမ္မာကျမ်း၏ဖော်ပြချက်တွင် သခင်ယေရှုအား ဘုရားသခင်ဟူ၍ ညွှန်ပြလျက်ရှိခြင်းသည် ဘုရားသခင် ၏ ဂုဏ်အင်္ဂါရပ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် သာ၍ကြီးမြတ်သည့် ခမည်းတော်ဘုရား ရှိ၍၊ ဘုန်းအသရေတော်ကို ထင်ရှားစေခြင်းဖြစ်သည်။ (ဖိလိပီ-၂:၁၁)။

၁။ “တဖန် ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ အို၊ ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော် သည် ရှေးဦးစွာ၌ မြေကြီးကို တည်တော်မူပြီ။ မိုဗ်းကောင်းကင်သည် လည်း လက်တော်နှင့် ဖန်ဆင်းသောအရာဖြစ်ပါ၏။ ထိုအရာတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် အမြဲတည်တော်မူ၏။ ထိုအရာရှိသမျှတို့သည် အဝတ်ကဲ့သို့ဟောင်းနွမ်းခြင်းသို့ရောက်၍ ကိုယ်တော် သည် ဝတ်လုံကို လိပ်သကဲ့သို့ လိပ်တော်မူသဖြင့် ပြောင်းလဲခြင်း ရှိကြ သော်လည်း ကိုယ်တော်သည်ပြောင်းလဲ တော်မမူပါ(ဟေဗြဲ၊၁:၁၀- ၁၂)။ ဤအချက်သည် ဆာလံ၊ ၁၀၂တွင် ပါရှိပြီး အဓိပ္ပာယ်ဖော်ထုတ် ချက်မလွဲမှားစေရန် အစမှအဆုံး ဖတ်ရှုရမည်။ ဆာလံဆရာသည် မိမိ၏ဝေဒနာခံစားမှုများအတွက် ညည်းတွားနေသော်လည်း “အိုထာဝရ

ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် နိစ္စထာဝရဖြစ်တော်မူ၏။ ထတော်မူပါ။ ဇီအုန်မြို့ကို သနားတော်မူပါ။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော် ကိုငှင်း၊ လောကီရှင်ဘုရင်အပေါင်းတို့သည် ဘုန်းတော်ကို ငှင်းကြောက်ရွံ့ ကြပါလိမ့်မည် (အငယ်၊ ၁၂ နှင့် ၁၅)။ နိုင်ငံတကာ အပေါ်တွင် ဘုရားသခင်၏ အုပ်စိုးမှုအတွေးအခေါ်အား ထပ်မံဖော်ပြထားသည်။ “အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်သော လူမျိုးတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ဝတ်ကို ပြုလျက်စုဝေး ကြသောအခါ” (အငယ်၊ ၂၂)။

ဆက်လက်ပြီး ဆာလံဆရာသည် ဘုရားသခင်၏ သစ္စာရှိသော အစေခံတစ်ဦး ခံစားရသော ဝေဒနာအမျိုးမျိုးတို့အား ဖော်ပြပြီး ဘုရားသခင်သည် အရာခပ်သိမ်းတို့၏ ထာဝရဖန်ဆင်းရှင်ဖြစ်ခြင်းအရာ၌ နှစ်သိမ့်မှုကို ရရှိသည်။

“ငါလျှောက်သောအချက်ဟူမူကား အို ကျွန်ုပ်၏ ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို အသက်ပျိုစဉ်ပင် ပယ်ရှင်းတော်မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်၏ နှစ်တို့သည် ကာလအစဉ်အဆက် မြဲကြပါ။ ကိုယ်တော်သည် ရှေးဦးစွာ၌ မြေကြီးကို တည်တော်မူပြီ။ မိုဗ်းကောင်းကင်သည်လည်း လက်တော်နှင့် ဖန်ဆင်းသောအရာဖြစ်ပါ၏” (ဆာလံ၊ ၁၀၂:၂၄၊ ၂၅)။

ဆာလံဆရာ၏ ယေဘုယျအတွေးအခေါ်မှာ ရှင်းလင်းသည်။ ခေတ်ကာလအသစ်ရောက်ရှိလာသောအခါ ကမ္ဘာလောကအတွင်းရှိ ဘုရင်အားလုံးသည် ဘုရားသခင်၏ နာမတော်အား ချီးမြှောက်ပြီး “ကိုယ်တော် ကျွန်တို့၏ သားမြေးတို့သည်တည်၍၊ အမျိုးအနွယ်သည်လည်း ရှေ့တော်၌ မြဲမြံပါလိမ့်မည်” (ဆာလံ၊ ၁၀၂:၂၈)။

ဟေဗြဲကျမ်းချက်တွင် တမန်တော်ပေါလုသည် နိုင်ငံတကာနှင့် ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံး၌ ဘုရားသခင်၏ ကြီးမြတ်မှုနှင့် ထာဝရသဘာဝ၏ ယေဘုယျအတွေးအခေါ်အား ပေါင်းစည်းပြီး သားတော်၏ နိုင်ငံတော်

အတွင်း၌ ကျင့်သုံးခဲ့သည်။ ဘုရားသခင်၏ သားဦးသည် ကမ္ဘာလောက နှင့် ဘုရင်တကာတို့ကို အုပ်စိုးသော အရှင်ဖြစ်သည်။ ပေါလု၏ ထွက်ဆိုချက် အရ ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာလောကကြီးအား ဖန်ဆင်းသည့် အခါ သားတော်အား မိမိ၏ အမြင်၌ထားရှိပြီး လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ အမှတ်(၄) နှင့် (၅) တို့ကိုကြည့်ပါ။ သားတော်မှတစ်ဆင့် ကောင်းကင်သစ်နှင့်မြေကြီး သစ်တို့၏ ဖြောင့်မတ်သော အုပ်စိုးမှုသည် တည်ရှိလာမည်ဖြစ်သည်။ သားတော်သည် ယခုအခါတွင် ထာဝရတည်ရှိသည့်အတွက် သူ၏ အုပ်စိုးမှုသည်လည်း ထာဝရတည်ရှိမည်ဖြစ်သည်။ သူ၏ နှစ်ကာလသည် ဆုံးရှုံးမှု မရှိ ထာဝရတည်ရှိမည်ဖြစ်သည်။

ဤသမ္မာကျမ်းချက်တွင် လက်ရှိသမ္မာကျမ်းအား ခြုံငုံပြီး သွန်သင်မှုနှင့် သဟဇာတဖြစ်စေရန် အလွန်အရေးကြီးပုံကို နားလည်သဘောပေါက်ရမည်။ ဟေဗြဲဩဝါဒစာအခန်း(၁)၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ ဘုရားသခင်၏ အစေခံများဖြစ်သည့် ကောင်းကင်တမန်များထက် သားတော်နှင့်အရာခပ်သိမ်းတို့၏ အမွေခံဖြစ်သော သခင်ယေရှု၏ ကြီးမြတ်မှု၊ သာလွန်မှုကို ဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ (အငယ်၊ ၁၀-၁၂) တွင် ပါရှိသည့် အစိတ်အပိုင်းသည် ဤသဘောအားဖြင့် နားလည်သဘောပေါက်ရမည်။ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးအား ဖန်ဆင်းခြင်းလုပ်ဆောင်ချက်၊ ဘုရားသခင်၏ လက်တော်အောက်၌ သားတော်၏ လုပ်ဆောင်ချက်များအား ဖော်ပြသည်။ “လူသားသည် မိမိဘုန်းအာနုဘော်ကို ဆောင်လျက် သန့်ရှင်းသော ကောင်းကင်တမန်များ၊ အခြံအရံတို့နှင့် တကွ ကြွလာတော်မူသောအခါ ဘုန်းရှိ သော ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်၍” (မသ၊ ၂၅:၃၁)။

နိဂုံး

စာမျက်နှာအနည်းငယ်၌ပင် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကြီးမားဆုံးသော လုပ်ဆောင်မှုအား ကျွန်ုပ်တို့ဆင်ခြင်စဉ်းစားနေကြပြီးဖြစ်သည်။ ကောင်းကင်ဘုံမှ ဘုရားသခင်၏ ရည်ရွယ်ချက်သည် မိမိ၏ တစ်ပါးတည်းသော သားတော်မှတစ်ဆင့် လူသားတို့ကို ရွေးနှုတ်ရန်ဖြစ်သည်။ အပြစ်တရား ဖိစီးပြီး သေခြင်းတရားနှင့်ရင်ဆိုင်ရန် ကံကြမ္မာကြုံတွေ့နေရသည့် “ဘုရားသခင်၏ နာမတော်”၌ တည်ရှိလိုသည့် ဆန္ဒရှိသော ယောက်ျား၊ မိန်းမများကို ရွေးနှုတ်ကယ်တင်ရန်ဖြစ်သည်။ ထိုရည်ရွယ်ချက်၏ အဓိက သရုပ်ဖော်ဆောင်ချက်အား သမ္မာကျမ်းထဲတွင် ရှင်းလင်းစွာ ဖော်ပြထားသည်။ ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏ တစ်ပါးတည်းသော သားတော်ထက် အဆင့်မနိမ့်ကျသည့် ရွေးနှုတ်ရှင်၏ လိုအပ်ချက်အား ကနဦးကပင် ကြိုတင် တွေးဆသိရှိခဲ့သည်။

ဘုရားသခင်၏ ပညာတရားတည်းဟူသော ခရစ်တော်

အစားထိုးရန်မဟုတ်ဘဲ၊ လုံးဝကိုယ်စားပြုရန် သားတော်သည် လူသားအမျိုးအနွယ် အပြည့်အဝဖြစ်ရမည်။ ခရစ်တော်သည် မိမိ၏ သဘာဝအလိုဆန္ဒများအား ဘေးဖယ်ပြီး ခမည်းတော်၏ အလိုတော်ကို လုပ်ဆောင်ရန် ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အပြစ်တရားအား မိမိပိုင်နယ်နိမိတ်ဖြစ်သည့် လူ့သဘာဝ၌ အနိုင်ရယူပြီး သခင်ယေရှုသည်လည်း အဓိကအပြစ်ဖြေရာအဖြစ် အသေခံခဲ့ရသည်။ “ဤလောက၏ အပြစ်ကို ဆောင်သွားသော ဘုရားသခင်၏ သိုးသငယ်ကိုကြည့်လော့” (ယောဟန်၊ ၁၁ : ၂၉)။ ထိုစဉ်ကပင် ယုံကြည်သူ ယောက်ျား၊ မိန်းမများသည် ခရစ်တော်၌ အပြစ်ခွင့်လွှတ်ခြင်း၊ ဘုရားသခင်နှင့်ပြန်လည်ပေါင်းစည်းခြင်းတို့ကို ရခဲ့ကြသည်။

အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော အချက်မှာ ဤကြီးမားသော လုပ်ဆောင်ချက်အား ယနေ့ထိ ဆက်လက်လုပ်ဆောင်နေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ သခင်ယေရှု၏ ခေတ်ကာလ၊ သက်သေခံသည့် မြင်ကွင်းများနှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် အချိန်အတိုင်းအတာအားဖြင့် အလွန်ပင် ဝေးကွာကြာမြင့်ပြီးဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်၏ ကြီးမားသော ကရုဏာကြောင့်ပင် ထိုအချိန်ကာလက ခရစ်တော်နှင့် တမန်တော်တို့သည် နာခံကြားနာလိုသူများအား ပြောခဲ့သည့် အရာများအား ယခုသိရှိ သဘောပေါက်နိုင်ကြသည်။ သို့ရာတွင် ဤအကြောင်းအရာများအား အခြားမည်သည့် နေရာတွင်မှ မတွေ့ရှိနိုင်ဘဲ သမ္မာကျမ်းထဲ၌သာ တွေ့နိုင်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ရိုသေလေးစားမှု စိတ်နှိမ့်ချမှု နှင့် အလေးအနက် ဂရုပြုမှုအား သမ္မာကျမ်း၏ စာမျက်နှာများက တောင်းဆိုနေပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အခြားမည်သည့် နေရာတွင် ရှာဖွေတွေ့ရှိနိုင်မည်နည်း။ ရှေးခေတ်က သခင်ယေရှု ဖော်ပြသကဲ့သို့ပင် ၎င်းစာမျက်နှာများ အတွင်း၌ “ထာဝရအသက် နှုတ်ထွက်စကားများ” အား ရှာဖွေတွေ့ရှိနိုင်ပေသည်။